MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM Központi Könyvtár Budapest 5. Pf. 489. Telefon: 176-82... Telex: 224...

Kitüntetés

A Közgáz KISZ-bizottsága az Egyetemi Közösségért kitüntetésben részesítette Filep Tamást, a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének munkatársát a Közép-Európa Klub, majd jogutódja, a Társadalomtudományi Klub munkájának sokévi segítéséért.

KÖZGAZDÁSZ

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

XXIX. ÉVFOLYAM, 2. SZÁM — ÁRA: 1,80 FORINT — 1987. JANUÁR 29.

Az eredmény:

Jóóó

OTDK-ra készülünk

Mint az köztudott, április 1—3. között egyetemünk rendezi a XVIII. Országos TDK közgazdasági szekcióját.

A megnyitó előadást 1-jén, 14 órakor valószínűleg *Faluvégi Lajos* tartja aktuális gazdasági kérdésekről. A nyitónap estéjén a résztvevők számára fogadást adnak az aulában, s *a konferencia ideje alatt végig állásbörze várja majd az érdeklődőket.*

Eddig *180 nevezés érkezett,* amelyek alapján *11 szekciót alakítottak ki a szervezők. Új ezek közt a vállalkozás, verseny, hatékonyság nevű szekció,* amelybe a gmk-kal, vgmk-kal, kisszövetkezetekkel és más újabb és régebbi vállalkozási formákkal foglalkozó dolgozatok kerültek.

A konferencia *vidéki résztvevői számára a szállást az egyetem valamelyik kollégiumában biztosítják.* Ennek érdekében a rektor *a II. évfolyam számára soron kívüli oktatási szünetet engedélyez,* amely idő alatt a II. éves hallgatóknak *el kell hagyniuk a kollégiumukat.*

A rektor döntése értelmében *az I. és a III—V. évfolyamokon a konferencia alatt a tantervi foglalkozásokat meg kell tartani.* A felsőbb évfolyamos hallgatók *az óraadó tanártól kérhetnek engedélyt a TDK látogatására,* a megjelenést a konferencia szervezői igazolják. A rendezvény miatt esetleg előforduló teremáthelyezésekről az érintett tanszékeket később értesítik.

A konfercia szervezőbizottságának *elnöke Máriás Antal,* a szervezés tanszék vezetője, *titkára, Bodnár Zsigmond,* a tanszék munkatársa.

Önkormányzati ülések

Az egyetem két önkormányzati testülete is ülést tartott decemberben. A Közművelődési Bizottság ülésén elfogadták az újjáépített főépületi rész közművelődési rendezvénytervét, továbbá — vita után — az új Közgáz egyetemi klub, a Közgáz DiákCentrum működési tervét. Az 1987. évi támogatások közös felosztására az előző évekhez hasonlóan meghirdetett pályázatra az egyes közművelődési csoportok február 6-áig adhatják le a részletes munkatervüket tartalmazó igényüket.

A Hallgatói Tudományos Tanács ülésén a tdk-dolgozatok új bírálati és pontozási rendszerét fogadták el.

Megállapodás a Medvetáncról

Csáki Csaba, a Közgáz és *Fülöp József,* az ELTE rektora a két egyetem nevében december 29-én, megállapodást írt alá arról, hogy a Medvetánc című folyóiratot ezentúl közösen jelentetik meg.

Az 1981 óta működő társadalomelméleti folyóirat célja továbbra is, hogy változatlanul fóruma legyen az egyetemek és a társadalomtudományi kutatóintézetek munkájában részt vevő szakemberek — elsősorban fiatal munkatársak, oktatók, hallgatók — színvonalas tanulmányainak és lehetővé tegye a különböző kutatóhelyek közötti szakmai érintkezést, tájékozódást.

A megállapodás tartalmazza, hogy a folyóirat évente négyszer jelenik meg négyezer példányban, melléklettel. Önálló pénzügyi elszámolású, pénzügyi forgalmát önálló bankszámlán bonyolítja le, közvetlen pénzügyi felettes szerve az ELTE gazdasági főigazgatósága. Anyagi forrásai: saját bevételei, a Művelődési Minisztérium évi támogatása az MTA Soros-Alapítvány támogatása.

Az MKKE és az ELTE olvasói a lap terjesztése során elsőbbséget élveznek.

A megállapodás szerint az eddigi felelős kiadó (az ELTE KISZ-bizottságának titkára) helyét közös megbízás alapján *Poszler György,* az ELTE rektorhelyettese tölti be. A lap politikai, szakmai felügyeletét ellátó szerkesztőbizottságban az ELTÉ-t *Ancsel Éva* és *Bihari Mihály,* az MKKE-t a továbbiakban a szerkesztőséggel egyetértésben megbízandó közgazdasági szakember képviseli (értesüléseink szerint *Mészáros Tamás* és *Palánkai Tibor*), a társadalomtudományi intézeteket *Szűcs Jenő* és *Hankiss Elemér,* a szerkesztőket *Miklós Tamás* felelős szerkesztő. A megállapodás egyben megerősíti az eddigi szerkesztőség összetételét.

A pártbizottság ülése

A *kádermunka és az egyetemi pb munkastílusának* értékelése és a további feladatok kijelölése volt a témája az 1986. december 22-én tartott pártbizottsági ülésnek. Az előterjesztéseket kisebb kiegészítéssel a pb elfogadta.

Közgáz Évkönyv

Oktatóink a reformról

Az egyetem KISZ-bizottsága idén is (várhatóan februárban) megjelenteti a Közgáz Évkönyvet. A kiadványban minden tevékenységcentrum bemutatkozik, illetve összeállítást olvashatunk a tavalyi KEN-ről.

Az idei évkönyv újítása, hogy az egyetemi reformmal kapcsolatban nyilatkozik Csáki Csaba, Zalai Ernő és Kovács Sándor a reformfolyamat irányítói közül, illetve Branyiczki Imre, a szervezés tanszék munkatársa, aki a KISZ oktatási reform munkabizottságának hosszú ideig vezetője volt. Ezekben az interjúkban oktatóink a diákokhoz szólnak a reformmal kapcsolatban.

Februártól: KÖZGÁZ DIÁKCENTRUM

Nívós programokkal

Múlt évi 19. számunkban már beszámoltunk az egyetem szerveződő új klubjáról. Azóta történt egy s más az ügyben — a szervezők maguk mögött tudhatják a sikeres próbabulit, és a közművelődési bizottság ülését. A fentiek tapasztalatai alapján a következőkről tudósíthatjuk az olvasókat:

A klub — mint hallgatói öntevékeny csoport — *Közgáz DiákCentrum (KDC) néven fog működni.* (Azért nem Közgáz Klubként, mert annak jogutódja a Kinizsi utcai kollégiumban tevékenykedik, tehát jogos a kívánságuk, hogy ezt a nevet csak ők használhassák.) *A Közgáz DC tartalmi felügyeletét a közművelődési bizottság látja el, technikailag pedig* — jelenleg még nincs döntés e kérdésben — *valószínűsíthetően a KISZ-bizottság.*

A KDC célja, hogy az igényeknek megfelelően kulturált körülmények között, színvonalas programokkal *rendszeres szórakozási lehetőséget biztosítson az — elsősorban a közgázos, egyetemi — ifjúság számára.* Egyetemünk dolgozói, hallgatói *tagsági nélkül látogathatják* a rendezvényeket, *a jegyek árából kedvezményt kapnak. Külsősöknek a tagsági váltása is kötelező lesz.*

Az első koncert *február 13-án, pénteken a KFT-vel* indul, ezenkívül szerepel a programban *filmvetítés, diszkó, teaház, beszélgetés neves emberekkel.* Ezt követően kéthetente pénteken lesznek hasonló jellegű rendezvények. *A köztes hetek péntekjein koncert és diszkó nélküli klubesteket tartanak, neves politikusok, művészek és művészi csoportok meghívásával, film- és lemezklubbal stb.* E programokról *részletesebben a Támpont tudósít* majd.

Felvethető a kérdés (mint ahogy ez a közművelődési bizottság ülésén történt) az egyetem új épülete féltésének szempontjából — *egyrészt indokolt-e az ilyen gyakori program, másrészt hogyan védhető meg az épület állaga?*

A bulik gyakoriságát szükségessé teszi, hogy *csak így lehet rendszeresen nagy létszámú törzsközönséget idevonzani* (ami az *önfenntartó működés egyik alapvető pillére*), továbbá *ez a feltétele azoknak a „mecénás" reklámszerződéseknek, melyek a rentábilitást 100 százalékossá teszik, biztosítva ezzel az anyagi alapot a nem kommersz, kifejezetten nívós, de esetleg önmagában veszteséges műsorokhoz.*

Az állagmegóvás (a Mikulás-buli tapasztalatai alapján is) a következőképpen oldható meg: *megerősített, jó rendezőgárda közreműködésével; a közönség megszűrésével; az aula üvegajtajainak és a falaknak könnyen mozgatható paravánokkal való takarása (mely egyúttal reklámhordozó és némileg javít az akusztikán is).* Ez utóbbi gyakorlatilag azt jelenti, hogy péntekenként kisebb pl. a koszolódás veszélye, mint hétközben — hiszen *a paravánok csak a bulik időtartama alatt lesznek felállítva.*

Az eddig elmondottakon túl van még olyan szempont, ami előnyössé teszi az egyetem számára is a KDC működését. *Az oktatási törvény értelmében,* s a készülő új egyetemi közművelődési szabályzat szerint az ilyen hallgatói *öntevékeny csoportok nyereséges működés esetén nyereségük bizonyos — később meghatározandó — százalékát befizetik, leadózzák az egyetemnek, illetve a közművelődési célú pénzalapba.* A mindig szűkös keretekkel dolgozó közművelődés nem engedheti meg magának azt a luxust, hogy egy ilyen lehetőséget kiaknázatlanul hagyjon. *Ez a szabályozás szeptembertől lép életbe, a szöveg hamarosan megjelenik valamelyik közlönyben.*

Itt szeretnénk megkérni minden leendő KDC vendéget, hogy *kulturált magatartással óvja az épület épségét, ha kell a rendbontókat öntevékenyen is fékezze meg,* mert amennyiben felelőtlen vandálok netán kárt okoznának a rendezvények alatt, ezzel a klub működését tennék lehetetlenné!

Végezetül *köszönet illeti a közművelődési bizottságot, az egyetem vezetését, hogy a szervezők zöld utat kaptak,* továbbá mindenkit, aki valamit is segített a klub első lépéseinek megtételében.

Szeretettel vár mindenkit programjain a Közgáz DiákCentrum vezetősége és minden aktivistája!

B. J.

Együttműködési szerződés

Váncsa Jenő mezőgazdasági és élelmezésügyi miniszter és Csáki Csaba, egyetemünk rektora együttműködési megállapodást írt alá a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium és az MKKE nevében január 23-án. A szerződés értelmében a minisztérium alapítványt létesít, melynek kamatát évenként az egyetem rektorának kijelölése alapján az MKKE olyan végzős hallgatója (kivételesen megosztva két hallgatója) kapja, aki az agrárközgazdasági szakágban kiemelkedő tanulmányi eredményt ért el, és egyéb tudományos, valamint közösségi munkája is élenjáró. Az adomány átadására minden évben (először 1987-ben) á tanévnyitón kerül sor.

A szerződés 1990. december 31-ig érvényes, ezt követően értékelik az adomány céljának megvalósulását, és ennek alapján döntenek a szerződés meghosszabbításáról.

Tizenkilenc jutalmazott

Ballagási kitüntetések

Pro Universitate kitüntetést kapott Kaderják Péter tervgazdasági, Martin Hajdu György külgazdasági, valamint Vági Márton külgazdasági szakos hallgató. Az egyetemi közösségért végzett munkájáért kapott elismerést Deák Éva külgazdasági, Orbán Annamária külgazdasági és Pócs György tervgazdasági szakos hallgató. Az Egyetemi Szakmai Munkáért díjat Endrész Mariann tervgazdasági, Sarlós Gábor külgazdasági, Valentiny Ákos tervgazdasági és Vilmos András tervgazdasági szakos végzősök kapták. Aranykoszorús KISZ-jelvényt kapott Bárdi Zsuzsa külgazdasági, és Kozma Ágnes külgazdasági szakos hallgató.

Ballagási oklevelet vehetett át Balogh András (tervgazd), Dalkó Viktória (tervgazd.), D. Kovács Gábor (nemzetközi), Pálos Gábor (nemzetközi), Poll Andrea (külgazd.), Tóth László (tervgazd.) és Zémán Zsófia (külgazd.).

Nemzetközi kongresszusra készül az AIESEC

220 európai közgazdászhallgatót, 30 nemzetközi vendéget és egy 50 fős észak-amerikai delegációt egy hétig vendégül látni, nem minden országnak adatik meg. Hivatalos európai találkozót szervezni, 350 ember munkáját elősegíteni, örömét és szórakozását biztosítani felelősség és hihetetlenül nagy feladat. Mindez a magyar AIESEC-re vár 1987-ben Magyarországon.

Bíznak bennünk. Nevünk jól cseng a világon. Nem olcsó népszerűség ez, hanem egyfajta nyitás országunk felé, melyhez nem kevesen tartózkodóan közelednek, s melynek jó hírét csak az eredmények, a folyamatos munka, s nem a direkt propaganda alapozhatja meg. „A magyarok? Lelkes, kedves emberek, nyitottak az új gondolatok iránt, ötletdúsak és végtelenül jókedvűek. Magyarország nem egy elveszett hely!"

Lesz alkalmunk tehát, hogy bebizonyítsuk, mit tudunk. Idén *októberben Magyarország rendezi az AIESEC Európa—Észak-Amerika Régiójának éves kongresszusát.* Talán csak az tudhatja igazán, milyen nagy lehetőség ez, aki csak egy kicsit is érezte már egy nagy nemzetközi rendezvény légkörét.

Az AIESEC egyik legnagyobb vonzereje is nemzetköziségében van. Nehéz elmondani, milyen érzés néhány év alatt újra és újra találkozni ezer kilométernyi távolságokra élő barátaiddal, szembe kerülni a kultúra, az emberi szokások változatosságával. Egy szállodává szűkül a világ, ahol rájössz, hogy vannak közös dolgaink. *1986-ban Barcelona adott otthont a hasonló szintű rendezvénynek novemberben,* ahol a Közgázt 3-an képviseltük. Hat napig éjjel-nappal a szervezet ügyeivel kelni és elaludni — felelősségteljes érzés.

A kongresszus helyszíne a tengerparton épült Platja D'Aro volt — csodás kis üdülőfalu —, de csak kevesen mondhatták el, hogy sikerült egy nap legalább egyszer lejutni a tőlünk 50 méterre zúgó tengerhez. Az országok közti kapcsolatok szélesítése, a gyakorlatcsere fejlesztésének lehetőségei, a jövőbeni programok, a választások, alapszabály-módosítások lekötötték energiáinkat. A magyar delegáció azonban titkos és különleges misszióval indult itthonról, a jövő évi kongresszus rendezési jogáról ugyanis minden esetben az aktuális kongresszus teljes plénuma dönt. A cél augusztus elején — négy hónappal a kongresszus előtt, mikor 30 szorgos ember elkezdte a felkészülést — nagyon távolinak látszott még.

Semmi egyebet nem kellett tehát tennünk, mint elméletben egy egész nemzetközi találkozót hozni össze a megfelelő garanciákkal, hogy azután *Barcelonában propaganda-hadjáratunkkal meggyőzhessük a jelenlevőket, a legfantasztikusabb helyszínt, a legnagyszerűbb programot, a legmelegebb vendégszeretetet tőlünk, magyaroktól kaphatják meg. Meg kellett őket győznünk, hogy egy szocialista ország jobb lehet, jobb tud lenni, mint ellenfelei: Norvégia, NSZK és Törökország. Pedig ők is tettek az asztalra jócskán.*

A török delegáció már az első nap standot épített, alacsony árajánlatot adott, reklámbankjegyekkel és matri-

(Folytatás a 4. oldalon.)

VIZSGÁZGATTUNK

Most, hogy már túl vagyunk a vizsgaidőszakon, s még mielőtt a rövid, tömör tudósítás megjelenne e lap hasábjain — arról, hogy melyik évfolyam hogyan szerepelt, melyek voltak a rázós tantárgyak —, kíváncsi voltam a résztvevőknek a véleményére, arra, amit a számok, átlagok eltakarnak. Az alábbi beszélgetések vizsgák előtt készültek, miközben kint álltunk a folyosón, ki-ki más-más idegállapotban, más célokkal. Beszélgetőpartnereim már több vizsgát megért „tapasztalt rókák", mégis mind mások. Egy-egy típust képviselnek, olyan típust, amelyből több száz szaladgál köztünk. E cikkben nem ítélek el senkit, a jó diákot sem fogom bemutatni — ezt az olvasóra bízom, bár kétségkívül nekem is van „kedvencem".

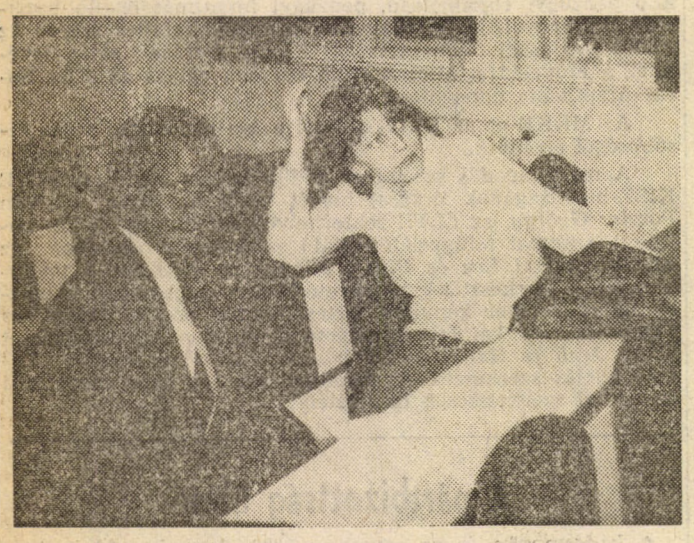

Econo-mix

Vizsga — naiva

Fél nyolc múlt öt perccel. A folyosó üres, csak egy lány várakozik, egyedül. Megszólítom:

— Ilyen korán van a vizsgád, vagy csak nem tudsz aludni?

— Nyolckor kezdődik csak, de ideges vagyok. Minél előbb szeretnék túllenni rajta. Reggelizni sem tudok addig.

— Te mindig is jól vizsgáztál, ahogy az indexed nézem, csupa jó jegy, sehol egy uv., tudod, hogy sokan irigyelnek érte?

— Tudok róla. De nekem sohasem volt célom a kettes, sőt, ha hármast kapok, akkor is csalódott vagyok.

— Ilyen szigorú vagy magaddal szemben?

— Ez nem szigorúság kérdése. Végül is azért jöttünk egyetemre, nem? Elítélem azokat, akik csak a kettesért hajtanak.

Ekkor érkezik egy fiú. Nyugodt, cseppet sincs az arcára írva, hogy vizsgázni jött. Megragadom az alkalmat a beszélgetésre:

— Te is most vizsgázol?

— Igen, de nem ebből. Előadásjegyzetért jöttem. Tudod, neki mindig van — mutat az előbbi lány felé. Én pedig nem járok be az előadásokra. Holnap megyek én is ebből a tárgyból, addig beleolvasok.

— És ma?

— A húsz tételből tizennégyet tudok, ha belehúzok, nincs vész, ha nem sikerül, akkor visszaadom, beíratom az egyest.

Egy órával később látom kilépni őt a terem ajtaján.

— Na, hogy sikerült?

— Muszáj mindig a vizsgáról beszélni? Sikerült, mázlim volt. Nem jössz le egy sörre?

Elfogadom a meghívást délutánra. Előtte még beszélek pár emberrel. Alighogy elválunk, egy ismerős lányt pillantok meg. Kezében jegyzetek, papírok. Még most is tanul. Próbálok beszélgetést kezdeményezni, de nagyon idegesen megkér: Most ne, ha lehet. Utána, jó? Megvárom. Mikor kilép az ajtón, az arca még sápadt az átélt igazalmaktól. Leindulunk a büfébe, nem merek hozzá szólni, csak az indexért nyúlok: ötös.

Miért voltál ilyen ideges az imént?

— Én minden vizsga előtt ilyen vagyok. Sokat tanulok rá, de ilyenkor azt érzem, hogy semmit sem tudok.

— Kishitű vagy, hisz általában jól vizsgázol.

— Sajnos én mindent komolyan veszek, szeretnék négyes átlagot elérni.

— Nem kellene ilyen komolyan venned. — Egy kedves mosoly a válasz.

A következő áldozat egy fiú. Eléggé széles látókörű, sok mindennel foglalkozik, mindenhol ott van, ahol történik valami.

— Szevasz. Csak nem vizsgára mész?

— Eltaláltad!

— Nem félsz tőle?

— Miért kellene félnem? Elolvastam mindent. A könyvből tanulok, az előadásokon jegyzetelek ugyan, de inkább figyelek, jó a memóriám. Szívesen vizsgázom abból, aminek van értelme, de sajnos sok olyan fejezet van a könyvünkben, ami érdekel, de nem vizsgaanyag.

— Hogyan vizsgázol?

— Mindegy, kihez kerülök. Csak pár szavas vázlatot írok, utána szabadon beszélek a témáról. Azokat a vizsgáztatókat kedvelem, akik nem szó szerint kérik vissza az anyagot. Utálok magolni. Van időm megfigyelni a vizsgáztatót, míg az előttem lévők felelnek.

— Ugye te jól vizsgázol?

— Nem, bár sokan azt tartják rólam. Négyes átlagom van. Szeretek egy kis egyéni ízt is belevinni a vizsgáimba, mégha ez egy jegyet jelent is lefelé. Nem feltétlenül az ötös a célom, bár szégyellem magam, ha rossz jegyet kapok. Valahogy úgy van ez, hogy a jó jegy nem boldogít, ha úgy látom, hogy nem szerepeltem bent jól, de ha rosszabb jegy sikerül, akkor elkeserít.

Téma: a liquiditás

— Sok sikert!

Ezután egy lányt pillantok meg, aki éppen a puskáit rendezgeti.

— Nem félsz, hogy lebuksz?

— Nekem ezen a vizsgán át kell mennem. Több u. v.-m nem lehet ebben a félévben. Csak a kettes meglegyen valahogy!

— Nem tanultál eleget?

— Hiába tanulok egész nap, nem tudom jól előadni magam. Van, amikor teljesen leblokkolok bent. Ilyenkor belőlem több szót már nem lehet kiszedni. Nem érdekel a téma. Csak már túl lennék rajta!

Még egy óra múlva is ott ül azon a széken, ahol hagytam. Nem mer bemenni. Fél. Erőt kell gyűjtenie a bemenetelre. A kilépőktől kérdezősködik, milyen a vizsgáztató? Lehet-e puskázni?

Ezután befejeztem a faggatózást, hazamentem, s én is leültem a könyveim mellé, hisz nekem is lesz még vizsgám.

Gerlei Zoltán

Ezen már nem lehet változtatni

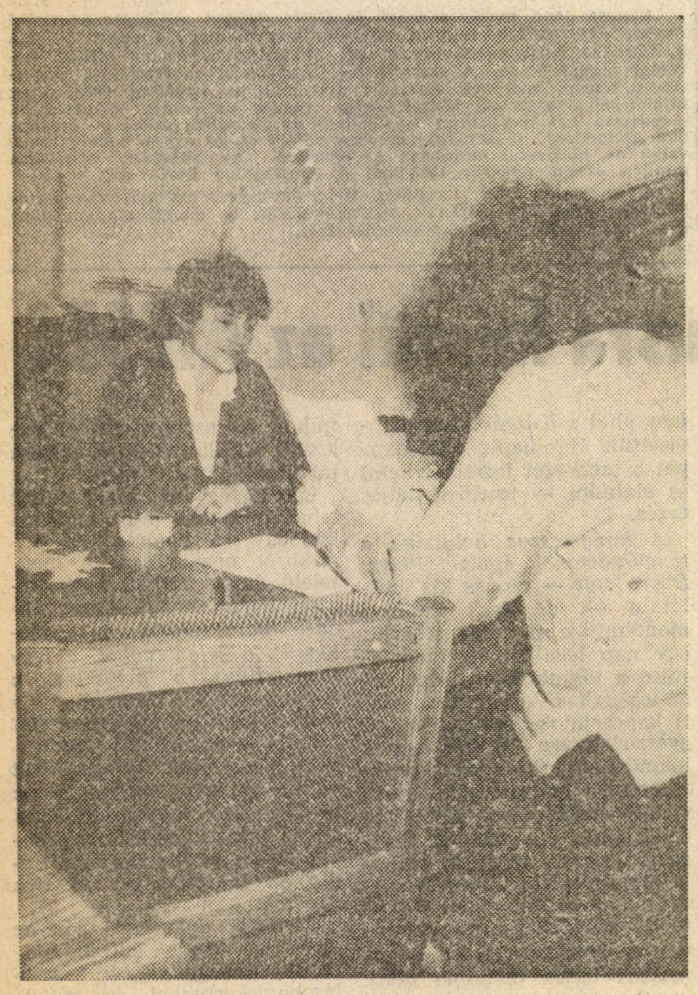

Kellemes (?) percek.

A MI HITÜNK

Óriási tömeg áll a Kinizsiben a harmadik emeleten Hegedüs tanár úr ajtaja előtt. Úgy tűnik, hogy mindenki megpróbál egy jó viccet csinálni az indexében már ott díszelgő vagy csak lelki szemei előtt megjelenő elégtelenből. Hegedüs tanár úr arcán a reakció megrendítő — szomorú. Hetvenöt. Mármint százalék. Ennyien kell, hogy azt gondolják magukban, többnyire valójában alaptalanul, hogy nem feleltek meg. Hegedüs tanár úrnak minden bizonnyal nem. „A matematika csak hit kérdése." Akik harmadszor mentek arra az ominózus postára, a Dimitrov téren illetékbélyeget venni, hittek. Mindenben, már csak magukban nem. Mindenesetre megelégedésükre szolgálhatott az a tény, hogy a kérdéses tantárgy minden létező gondolatnak az alapja. Ez nagyon szép. A Váci utcán futva lóbálom az indexemet, és azon gondolkozom, hogy egyszer, ha lesz időm, el fogok gondolkozni mindenen, ami a mai napon csak szám, függvény, görbe és osztályzat. Akkor talán valóban az lesz a matematika, ami: gondolkodásmód, de addig a számok birodalmában árválkodik, ugyanazzal a száműzöttséggel, mint a többi. Adat adat hátán. Jól összerendeződött a fejemben a megfelelő napra. Nemsokára megint ott ülök Csépai tanár úr előadásán, és megbizonyosodhatok róla, hogy mire „erről az egyetemről kikerülök (elég hosszúra akarják kényszeríteni az ittlétemet), az asztalomon egy komputer fog állni...". Egy olyan (nem csalás nem ámítás), amibe még az is belefér, hogy alakult a vetőgépek aránya a mezőgazdasági gépgyártáson belül, megjelenésétől napjainkig Sőt egy floppy discre ráfér az összes traktorvezető neve is.

A képzéskorszerűsítésről beszélünk, lázasan vitatkozunk, írunk, beadványok és felterjesztések tarkítják az illetékesek asztalát. A képzéssel pedig semmi más dolgunk nem lenne, mint korszerűsíteni. Valójában nem ilyen egyszerű. Bármennyire is könnyű a képzésről írni, beszélni és korszerűsítgetni, az csak egy dolog, formátlan, és nincsenek elvei, és nem beszél vissza. Az emberi gondolkodás, amit a leginkább korszerűsíteni kéne, viszont nagyon is ellenáll.

Kis, sárga csőrű gólya, ne csüggedj, és ne vedd nagyon a szívedre, hogy „egy félév volt, nincs"; a másodévesek azt mondják, hogy egy év múlva már három lesz.

Az előadásra nem kell bejárni, de ha a vizsgán gyakran előfordul olyan téma, ami csak előadáson hangzott el, akkor az egyszeri diák veszi a fáradságot, és kölcsönkéri abból a pár tucat emberből valakinek a jegyzetét, akik bejártak előadásra. Szomorú, hogy egy előadó, mikor felkészül, és egy több évtizedes munkásság tapasztalatai hangzanak el, csak néhány álmos szem néz rá, a sorok többnyire üresek. Az a pár száz ember, aki „itt éli le élete virágát", pedig minden bizonnyal azért jött az egyetemre, hogy tanuljon. Hát akkor hol a hiba, kérdezi az „utca egyszerű embere". Mindegy. Hagyjuk! Minek bolygatni egy már-már fosszilis maradványként kísértő témát.

Talán az előadásokra is vonatkozik (a közelmúlt pg lidércként lebeg előttem) az értéktörvény. A kereslet-kínálat ugyan nem szabja meg az értéket, de nagyon jó (ex post) útmutató.

Jaksity György

A Társadalomtudományi Klub tervei

A klub egyik első tavaszi előadója Széll János lesz, február 23-án, hétfőn, Innováció és politikai kultúra címen tart vitaindítót. Március 9-én, hétfőn Szakács Sándor, március 11-én Für Lajos tart előadást.

A klub a hagyományos sorozatok mellett újabbakkal is kísérletezik. Így előadássorozatot rendez a szovjet, a kínai, illetve a jugoszláv gazdasági reformokról, továbbá a század jelentős magyar gondolkodóiról. Számos külföldi vendég meghívását is tervezi. Március 25-én Ľubomír Feldek szlovák írót látja vendégül, tervezi továbbá a lengyel Andrzej Wajda, a cseh Jiří Menzel,a szlovákiai Dobos László és mások meghívását is.

Még lehet jelentkezni a klub mellett elindult, illetve a közeli napokban elinduló kurzusokra. Ezek a következők: gazdaságtörténet, reform-közgazdaságtan, politológia, szociológia, szervezet- és vezetéselmélet, magyarságtudomány. E kurzusokban a klub tagsága és az aktívan érdeklődő bármely hallgató kis csoportos foglalkozásokon mélyül el a tudományterületek érdekesebb részeiben.

JOBB oldali BAL-gaságok

Meglehetősen rendhagyó könyv jelent meg a közelmúltban. Rendhagyó, mert a megszokottal ellentétben csak a lapok jobb oldalát kell olvasni, a bal oldali oldalak más célt szolgálnak. A mindenkori jobb oldalon a szerző szerint a Commodore 64-re való tananyag található.

De nemcsak ezért rendhagyó ez a könyv. Azért is az, mert szokatlanul sok nyomdahiba található benne. Az írott szövegben levő nyomdahibák csak bosszantóak (pl. homoljeles gomb), de a programokban levők, pl. GO TOT vagy GOSUN már zavart okoznak a kezdőknek. Aztán meglehetősen rendhagyó az is, hogy a szerző függetleníti magát a magyar számítástechnikában megszokott elnevezésektől. Így pl. kártyának nevezi a hajlékony lemezt, floppynak a lemezmeghajtót, terhelési adatnak a lemez tartalomjegyzékét, track-nek a sávot stb. Ettől érthetetlen vagy mulatságos mondatok kerekednek. Pl.: „A 18-as számú track a disk regisztere. Itt tartja számon a floppy a disk címét... és terhelési adatait." Ezt a zűrzavart csak növeli a könyv végén található szótár, amelyből az alábbiakat tudhatjuk meg: track = pálya, disk = lemez, floppy = laza. Vagyis a fenti mondat magyarul így szól: A 18-as számú pálya a lemez regisztere. Itt tartja nyilván a laza a lemez címét... Korszakalkotó!!

Nem kevésbé a definíciók: „Az egyszeri végrehajtást ciklusnak nevezzük." „Összetartozó, de egymástól függetlenül aktiválható programok együttesét program-csomagnak nevezzük." „Egy programot »alkalmazási« jelzővel akkor illetünk, ha változó helyzetben is alkalmazható."

És ha a nyájas olvasó azt hiszi, hogy mindez már nem fokozható, téved. A könyvben közreadott programok legtöbbje — még azok is, amelyek egyébként működnek — szemléletükben nélkülözik mindazt, amit ma korszerű programozási szemléletként tanítanak már a középiskolákban is. A go to erdők, amelyekkel a vezérlés szabadon ugrál ki és be a for ciklusokba, zilálttá és követhetetlenné teszik a leírt programot. A stop után használt go to-k, amelyek először BREAK IN... kezdetű szöveget írnak a képernyőre, majd (feltéve, hogy szegény beijedt alkalmazó tudja) a CONT-al újra futtathatók fittyet hánynak arra a fontos elvre, hogy a futó program legyen udvarias. Szinte mindegyik programon érződik a feladat elemzésének hiánya, az algoritmusok esetlegessége.

Mégis a legrendhagyóbb e könyvben, hogy a szerző (és egyszemélyben szerkesztő) olyan tulajdonságokat tulajdonít a C—64-nek, amelyekkel az nem rendelkezik. Pl. if.. then..else utasításról beszél, miközben a C—64 csak az if..then utasítást ismeri. Bekapcsolás után NEW-val üríti az amúgy is üres tárat. STOP/RESTORE billentyűről beszél, pedig ilyen nincsen. BAD DATA hibaüzenetet magyaráz, de a C—64 ilyet sosem ír ki.

A könyv a szerző levelével kezdődik, ekképpen: „Tisztelt Kolléga! Ha Ön megtisztelt azzal, hogy könyvemet kezébe vette, mindent meg szeretnék tenni, hogy ötletét ne bánja meg. Könyvem rendhagyó..." Nem vagyunk Varga tanár úr kollégái, de ezúton üzenjük, hogy MEGBÁNTUK. De azért abban igaza van, hogy könyve valóban rendhagyó.

S. A. és társai

Tisztelt „S. A. és társai"!

A „Bal-gaságok"-ról!

1. Gyorsított kiadásnál előfordulhat, hogy az ötödik korrektúrában hibátlannak olvassa az ember azt, ami valóban hibás.

2. Ami a floppyval kapcsolatos elnevezéseket illeti, a „Floppy disc VC 1541 Bedienungshandbuch" (Commodore GmbH) irányadónak tekinthető. S. A. és társai nálam ellenőrizhetik.

3. Az angol—magyar szójegyzékkel lehet humorizálni, mert nem minden (kevés kivétel) esetben segít a szótári jelentés a funkció azonosításában.

4. S. A. és társai azt sugallják, hogy a programok általában nem működnek. Ez hitelrontás. Minden programot discen rögzítettem. Működésüket garantálom. Várom a kollégákat egy ellenőrzésre.

5. S. A. és társai nyájas olvasót feltételeznek. Nyájasan végig kell csinálni a számítógépen az anyagot, erre hív fel a bevezető levél, és erre készült a program.

6. Programjaim csak az után tudnak udvariasak lenni, amikor eljutottunk az udvariasság eszközeinek a megismeréséhez.

Helyes lett volna egyes feladatokat az ismeretek növekedési folyamatában újra elővenni, és korszerűbben is bemutatni. Vonatkozik ez pl. a „prímtényezős felbontásra", a Go To erdők ritkítására.

7. S. A. és társai számára a programok esetlegesek. Egy gyártási folyamatot, ugye, a rendelkezésre álló eszközök határoznak meg. Nyilván a 20-ik programban nem dolgozhatunk olyan eszközökkel, amiket terv szerint csak a 40-iknél fogunk beszerezni.

8. Ha S. A. és társai 8-10 géptípussal dolgoztak volna, elhinnék, hogy a személyi számítógépek gyakran elfogadnak olyan utasításokat, amiket a gépkönyvek nem jeleznek. Az ELSE itt olyan kivétel, amire hibajelek nem utaltak.

9. Bad data kerül a képernyőre, ha stringeket tartalmazó file-ról numerikus adatokat próbál betölteni. Stop restore a stop és restore gombok együttes leütését és nem a kettős nevű gomb kerestetését jelöli.

New. A tár csak a gép bekapcsolásakor üres.

A kritika stílusa hatásos. Ilyet tőlem S. A. és társai nem tanulhattak.

VARGA JÓZSEF

Ismered-e a TEK-et?

A TEK célja röviden összefoglalva: a marxista világnézet elmélyítésének bázisán elégítse ki az egyetem hallgatóinak az egyetemi kereteket meghaladó társadalomelméleti érdeklődését. Ezt népszerűsítse és képviselje az egyetemen, valamint szervezze az egyetem hallgatóságát e tevékenységre...

A TEK szakmai munkája: a marxizmus klasszikusainak elmélyült tanulmányozása, ennek alapján a modern társadalmakban és gazdaságokban érvényesülő legáltalánosabb összefüggések, törvényszerűségek, azok szakirodalmi tükröződésének tanulmányozása, polgári elméletek kritikai megismerése.

A szakmai munka főbb módszere a szervezettségre, rendszerességre, folyamatosságra épülő közös munka. A kollégium tagjai — a megadott irodalomból — önállóan készülnek fel hetente, esetleg kéthetente tartandó foglalkozásokra. Az egyéni felkészülést közös feldolgozás követi. E tevékenység alapja a tágabb értelemben vett szövegelemzés: irodalomfeldolgozás, különböző művek összehasonlító elemzése, nézetek fejlődéstörténetének vizsgálata. Az ily módon végzett munka — a rendszeres tevékenység eredményeként — átvezet az irányított tanulás fázisából az ismeretek önálló alkalmazásának, munkába fogásának fázisába. Az egyéni szakmai, kutatótevékenységre a kollégium vezetői, nevelőtanárai külön is ösztönzik a tagokat.

A szakmai munka szerves része a

nyári olvasótábor.

Ez folytatása és lezárása az év során végzett munkának. A kollégium szervezeti életének is fontos eseménye a tábor. Itt kerül sor a kollégiumi tevékenység értékelésére, a további teendők meghatározására. Ekkor válnak véglegessé a szeptembertől beinduló körök is.

Hogyan született meg szakkollégiumunk? Idézet az alapítólevélből:

„Néhány évvel ezelőtt egy kis csoport elkezdett intenzíven Tőkét olvasni. Rendszeresen összegyűltek, vitatkoztak, megbeszélték az olvasás közben felmerült problémákat. Többet kívántak tudni a „klasszikus marxizmusról", mint amennyit az egyetem nyújtott. Évközi munkájukat nyaranta az úgynevezett Tőke-táborokban folytatták.

Később azután, ahogy a Tőke-kurzusokban felnőtt egy nemzedék, elindultak a marxizmus forrásvidékéről az „alkalmazott marxizmus" felé. A Tőke-táborok programja bővült. Megjelent a politológia, történelem, filozófiatörténet stb. kör.

Öt évvel ezelőtt felmerült a gondolat, hogy az egyre terebélyesedő mozgalmat intézményesíteni kellene, mivel ez biztosítaná a továbbfejlődés feltételeit. Megindult a munka. Tárgyalások, megbeszélések, viták az egyetem vezetésével, és 1981 áprilisában megalakult a Társadalomelméleti Kollégium."

Állandóan visszatérő kérdés,

aktuális-e szakmai munkánk?

Íme, mi ezért tartjuk fontosnak azt, amit végzünk:

„A társadalmi, gazdasági fejlődés eredményeként napjainkban kiemelkedő jelentőségre tesznek szert a társadalomtudományok. Olyan nagy fontosságú kérdések várnak megoldásra, mint például: a szocializmus társadalmi struktúrájának alakulása, a szocializmus politikai rendszerének fejlődési tendenciái, a munkásosztály gazdasági, politikai szervezeteinek helye a mai tőkés társadalmakban. Egyre nagyobb jelentőséget kapnak és mélyreható elemzést igényelnek a közgazdaságtan társadalmi, valamint nem termelő szféra gazdasági vonatkozásai is. Mindezen kérdések megválaszolásának, a közgazdaságtan tanulmányozásának és művelésének nélkülözhetetlen előfeltétele az általános társadalomelméleti alapok birtoklása. A tudomány korszerű ismerete jelenti a tudomány továbbfejlesztésének egyik legfőbb feltételét. E kapcsolat a társadalomtudományi alapkutatások és az — ezekkel kapcsolatos — oktatási tevékenység felértékelődését eredményezi."

TEK

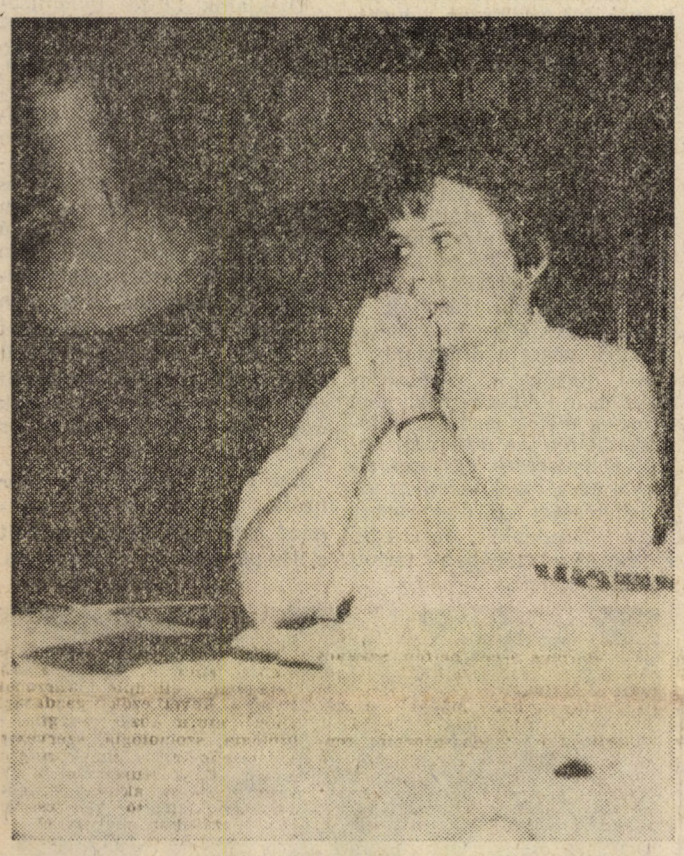

Lámpaláz

A patrónusi rendszerről

A fentiekben többször esett szó a TEK-ben végbemenő változásokról. Ezek közül az egyik legfontosabb a jelenleg még csak javasolt patrónusi rendszer.

Minden, a kollégiumba frissen bekerült tag mellé *egy idősebb, tapasztaltabb, szakmailag felkészült TEK-tagot (patrónust) állítunk.* A patrónus feladata, hogy *az új taggal személyes kapcsolatot kialakítva, vezesse be a TEK közéletébe,* segítse megfogalmazni s megoldani a patronált szakmai problémáit, irányítsa tudományos tevékenységét, beszélje meg vele, hogy mikor melyik körre járjon, s irodalmat kínáljon neki. A patrónus *több éven át ugyanaz a személy lenne,* s segítségével, irányításával a kollégiumból kikerülő TEK-es elérheti, hogy az itt töltött évek nem múlnak el nyomtalanul.

Milyen követelmények állíthatók a patrónussal, illetve a patronáló rendszerrel szemben?

1. Mivel a rendszer lelke a személyes kapcsolat, ezért a patrónus-patronált viszonynak a *kölcsönös szimpátián kell nyugodnia.* Ezért a patrónust nem jelölik ki friss TEK-esek számára, hanem *ők választanak* a következő megszorításokkal:

— Ahhoz, hogy megalapozott legyen a választás, előbb *meg kell ismerni mindenkinek minden szóba jöhető patrónust.* Erre szerintünk a táborban és első év során kerülne sor, és magát a döntést decemberben hoznák meg a fiatal TEK-esek. A felvételtől decemberig terjedő időben pedig minden patrónusjelöltnek és minden új tagnak beszélgetnie kellene egymással, legalább egy alkalommal. Az itt szerzett benyomások alapján történne a választás.

— Mivel a rendszer a patrónusra nagy felelősséget ró, s elég sok pluszmunkával terheli meg az eddigiekhez képest, ezért már eleve nem lehetséges, hogy egy ember bizonyos meghatározott számú patronáltnál többel foglalkozhasson. Ezt körülbelül *5-7 főben szükséges korlátozni. Ha valakikhez ennél többen mennének, akkor a patrónus választhat.* Akiket nem vállalt, azok más patrónushoz jelentkezhetnek (már ezért is fontos, hogy mindenkit ismerjen a patronálandó TEK-tag!)

2. *Kik lehetnek patrónusok?*

Patrónus lehet *mindenki, őket év végén a kollégiumi gyűlés választja meg.* Első és legfontosabb *követelmény* velük szemben: *a szakmai felkészültség.* Ezért patronáló *csak felsőbb éves vagy már végzett TEK-es, TEK-hez kapcsolódó személy lehet.* A kiválasztás mechanizmusa hasonló lenne a jelenlegi KOB-tagok választásához. Egy bizottság felmérné a szóba jöhető jelölteket, ezek között a KOB szelektálna, esetleg új jelölteket jelölne, s végül *a kollégiumi gyűlés személyenként szavazna róluk.* Minden patrónusnak *csak egy évig szólna a megbízatása,* annak érdekében, hogy tevékenységét — évente legalább egyszer — felülvizsgálhassuk. Másik *fontos tulajdonság: a TEK-hez való viszony.* Jó patrónus nyilván csak olyan lehet, aki *erősen kötődik a TEK-hez,* aki kész sok időt áldozni rá, aki személyi tulajdonságainál fogva alkalmas erre.

3. A patrónus azáltal, hogy sokoldalú, mélyreható információkat szerez a patronáltról, *képes arra, hogy neki személyre szóló kutatási, szakmai programot adjon,* hogy ösztönözze bizonyos témákban való elmélyülésre, az igényes szakmai munkára, aminek csúcsa az írásbeli dolgozat. Törekednie kell arra, hogy a rá bízott személy gondolatait minél többször írásban fogalmazza meg, vegyen részt a különböző tanulmányi versenyeken, TDK-n, s hogy vitacikkeket, tanulmányokat írjon a TEK-kiadványokba, kezdeményezze a saját témájában kutató személyek meghívását a TEK-be előadás vagy szemináriumvezetés céljából.

4. *A negyedikesek és ötödikesek kivételével mindenkinek kötelező patrónushoz tartozni.*

5. *A patrónusváltoztatást szabályozni kell,* mivel a rendszer csak akkor hatékony, ha a kapcsolat tartós.

6. Célszerű lenne, ha az egy patrónushoz tartozó patronáltak különböző generációkból kerülnének ki, mert így a segítség mind a patrónus felé, mind a különböző évfolyamok között fokozottabb lenne. Ezenkívül a patrónus-utánpótlás is folyamatosabbá válhatna.

Éliás — Varga

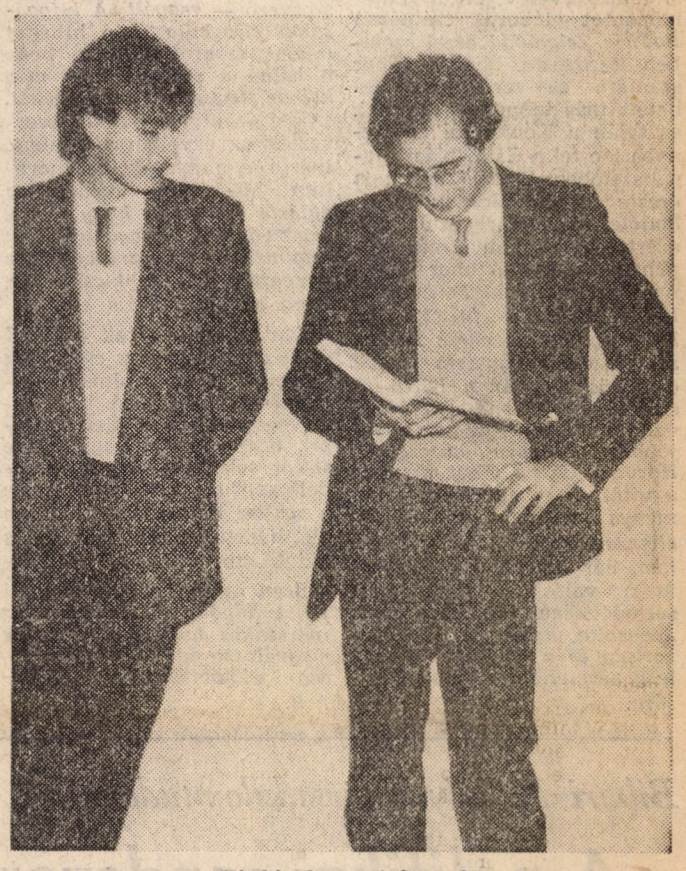

Ki, kinek a patrónusa?

Interjú Papp Istvánnal, a TEK titkárával

A tanév októberétől a Társadalomelméleti Kollégium új titkára *Papp István* harmadéves pénzügy-szociológia szakos hallgató. Munkájával jelentősen hozzájárul a TEK szakmai és közösségi tevékenységéhez, aktívan részt vesz az új elképzelések kialakításában. A kollégium jelenlegi helyzetéről kérdeztük, s ebben az interjúban szeretnénk közölni véleményét.

— *Ténylegesen politizáló közösség-e a TEK az egyetemen, vagy egy tanulóközösség? Milyen a TEK viszonya a többi tevékenységcentrumhoz?*

— A TEK az egyik legfontosabb szakmai irányultságú tevékenységcentrum az egyetemen. Úgy vélem, hogy a TEK nemcsak tanulóközösség. Nyilvánvaló hogy véleményt kell mondani az egyetem, a társadalom aktuális problémáiról, ez a két dolog elválaszthatatlan egymástól. A tevékenységcentrumok és a TEK kapcsolata igen laza, a meglevő lehetőségek kihasználása nem kielégítő. Csupán az SG-vel van szorosabb kapcsolatunk. Ez sem igazából szervezetek közötti kapcsolat, inkább csak a közös tagok révén kapcsolódik a két szervezet. Az egyének szintjén meglevő kapcsolatokat tovább kell fejleszteni. Szükséges lenne egy olyan fórum is, ahol a tevékenységcentrumok munkáját jobban összehangolhatnák, és szakmai kérdésekben is véleményt cserélhetnének.

— *Mondj néhány szót a TEK szakmai aktualitásáról!*

— Szerintem a TEK napjainkban sem vesztette el aktualitását. A kollégium tagjai felvállalják a klasszikusok elmélyültebb tanulmányozását. Ezen azonban túl is kell lépni, mégpedig úgy, hogy minden esetben kapcsolni kell a művek tanulmányozását napjaink aktuális problémáihoz is. Ez valóban nehéz, fáradságos munka, és rengeteg időt igényel. Ezt azonban vállalnunk kell, mert csupán a művek tanulmányozása

magunkba fordulást jelenthet,

nem ismeri meg szélesebb közönség, mindenekelőtt az egyetem közvéleménye véleményünket, álláspontunkat, holott több kérdésben véleményük eltérő és egészen más is lehet. Számos olyan terület van, ahol a TEK-ben elsajátított ismeretek fokozottabban hasznosíthatók. A problémák megkövetelik, hogy felhalmozott ismereteinket átadjuk, s alkotó módon járuljunk hozzá bizonyos kérdések megoldásához.

— *Ezek a vélemények hol jelenhetnek meg, hol lehet e véleményeket ütköztetni?*

— Az, hogy számos kérdésben egységes és nyilvános TEK-vélemény nincs, nagyrészt azon múlik, hogy magán a TEK-en belül sincsenek meg azok a szervezeti lehetőségek, melyek a tagok egymás közötti véleményeltéréseit kifejezésre juttatnák, a TEK-en belül alig van igazi véleménycsere. Arra gondolok, hogy eddig nem volt olyan fórum, ahol összejöhetett volna 10-15 ember, és ahol csoportok véleményt cserélhettek volna. Az egyéni véleménycserék megtörténtek, de a csoportok között ez hiányzott. Ez az oka annak, hogy általában csupán egyéni vélemények léteznek, csoport- és TEK-vélemény pedig csak elvétve van. A viták szűk körben folytak, s az érdeklődők nagyrészt mindig ugyanazok az emberek voltak. Éppen ezért egy új formával kísérletezünk, elsősorban szakmai téren. Ez a forma a TEK-műhely, ahol is a TEK-tagok által írt dolgozatokat beszéljük meg. Az előzetes, rádióban elhangzó figyelemfelkeltő bevezetés után az illető TEK-tag ismerteti dolgozatát, ezután egy komolyabb beszélgetés során ismerkednek meg az érdeklődők a dolgozattal. Ez nagyon fontos a folytonosság szempontjából is, fontos, hogy az alsóbbévesek megismerjék a felsősök véleményét is. Ezek a fórumok segíthetnek abban is, hogy azonos érdeklődésű kollégisták csoportokba szerveződjenek, s újabb, megfelelőbb szakmai közösségek alakuljanak ki. Itt nagyon fontos, hogy a bekerülő másodévesek szakmai érdeklődését fokozzák, s szakmai munkára ösztönözzék őket.

— *Kihasználjuk-e lehetőségeinket, hatékony-e a TEK? Mit jelent az egyénnek a TEK-tagság?*

— Véleményem szerint a TEK nem tudja jelenleg kihasználni lehetőségeit. Ennek okai: igazán hatékony akkor lenne a munka, ha a tagság egésze részt venne a szakmai munkában. A tagság többsége valóban részt vesz a munkában, de ezek a munkák jelenleg nincsenek kellőképpen koordinálva. Az, hogy a TEK-tagság, s egyáltalán egy szakkollégiumi tagság mit jelent az adott egyén számára, az attól is függ, hogy milyen szorosan kapcsolódik a kollégiumhoz. Jelenleg is vannak a TEK-ben olyanok, akik nem gondolták át igazán a TEK-hez fűződő viszonyukat lazán kapcsolódnak a kollégiumhoz, és ezt munkájuk is tükrözi.

— *Érdekelt-e egy tag szorosabban kapcsolódni, többet tenni a kollégiumért mikor csak ugyanazokat az előnyöket élvezheti?*

érmet és TEK-diplomát kapnának.

Ezeket nem kapja meg minden végzős tag, csak a jó szakmai és közösségi munkát végzők. Szeretnénk, ha ennek az elismerésnek becsülete lenne. Ezekből a tagokból a jövőben szeretnénk létrehozni a „volt TEK-esek egyesületét". Eddig ugyanis végzett tagjaink nem tudtak igazán bekapcsolódni kollégiumunkhoz.

— *Működik-e az önszelekció?*

— Valamiféle önszelekció van, de ez nem tölti be azt a szerepet amit igazából az önszelekciónak kellene. Ez az önszelekció egyéni lelkiismeret alapján működik, és nem közösségi alapon. Halvány jelei meg-megmutatkoznak az önszelekciónak. Az önszelekció összefügg a vállalt munkával is. Ha nem a tagság egésze vesz részt a munkában, akkor nem tud igazán működni az önszelekció, mert a nem dolgozó tagok közül egyik sem fogja a másik munkáját igazából számonkérni. Többen vannak olyanok, akik bizonyos passzív rétegekhez tartoznak, és csak nagy nógatásra hajlandók komolyabban megmozdulni. Többüknél a végzett munka nem indokolja a TEK-tagságot. Több ember esetében a végzett munka messze elmarad a kollégium által nyújtott lehetőségektől. Jogos elvárás az, hogy a TEK-tagság jelentsen egy olyan általános elvárást is melyet, ha nem teljesítenek a tagok, akkor kollégiumi tagságuk nem indokolt. Nincs helyük a kollégiumban.

— *Rá lehet-e bízni a közösségre önmaga megítélését?*

— Nincs igazi közösség, nagyfokú polarizáltság nélkül a végzett munkában és így a kevéssé dolgozók nem igen tudják reálisan érzékelni

„felhígult" szavazatok, vélemények

alapján nem lehetséges igazából. Vagyis egy szavazat, egy vélemény akkor lesz kellőképpen megalapozott, ha mögötte mefelelő végzett munka van. A formális szavazatoknak, véleményeknek nincs helyük a TEK-ben.

— *Vannak-e a TEK-ben elkülönült csoportok?*

— Természetes, hogy bizonyos csoportok mindenütt kialakulnak. Ezek a csoportok elsősorban nem szakmai alapon történő elkülönülések. Vannak olyan egyének is, akik pusztán odacsapódnak valamelyik csoporthoz és tevékenységükben nem igazán következetesek, hiányzik számukra a megfelelő cél, érdek és ösztönzés is.

A marxizmus azonos elvi alapokat adhat, és a kollégiumnak ez egy olyan lehetősége is egyben, amelyet eddig nem használhatunk ki igazán, kevéssé építettünk rá.

Mindenképpen szükséges az, hogy tisztázzuk magunk számára és társaink számára is vitákban beszélgetésekben, hogy mi is az amit vállalunk. Mikor ezek letisztultak az egyénben akkor lehet igazán a vállalt feladathoz hozzákezdeni.

— Sajnos eddig kollégiumunkban nem voltak meg az állandó és folyamatos értékelés feltételei sem, nem volt ennek kialakult módja, főként alkalomszerű számonkérések és felelősségrevonások történtek. Ezen mindenképpen változtatni fogunk. Hiányzott eddig a végzett munka megfelelő módon való elismerése is. Egy olyan javaslatot dolgoztunk ki, mely szerint az év végén az arra érdemes végzős TEK-tagok a másik által végzett munka súlyát. Fontos, hogy ki kit és hogyan ítél meg. Nem lehet az, hogy főként olyan emberek mondjanak véleményt, ítéletet másokról, akik keveset dolgoznak. Jelenleg a lényegesebben kevesebbet dolgozók is éppúgy ítélhetik meg a többi kollégista munkáját, mint azok, akik náluk, illetve a megítéltnél lényegesen többet dolgoznak. Jelenleg a közösség nem tud kellőképpen reálisan ítélni, mert a tagok nem ismerik igazán egymást, és egymás munkáját. Más munkáját csak akkor ítélhetem meg reálisabban, ha én is dolgozom, megismerem a másikat, tisztában vagyok azzal, hogy mit jelent az, hogy a TEK-ben dolgozni, hogy a közösségért és saját képességeim fejlesztéért is tenni kell valamit.

— *A jelenlegi közösségben nem is lehet elképzelni az önszelekciót, szükség van-e egy megítélési rendszerre?*

— Szükség van. A végzett munkák különbözősége mind mennyiségi, mind minőségi vonatkozásban rendkívül jelentős. A munkák reális megítélése a

Éliás János és Varga József.

Kőrösi—KISZ-biz. vita

Az aula: mint ruhánkon a gomb

A KISZ-bizottság december 11-i ülésén először áttekintette a KISZ-hez tartozó szervezetek 1986. második félévi pénzgazdálkodását. Ennek során *8:3 arányú szavazással a Kőrösi Csoma Sándor alapszervezetnek 20 ezer helyett csak 10 ezer forintot írt jóvá.* (A 20 ezer forint eredetileg az új típusú alapszervezetek számára volt elkülönítve, amit a kőrösisek azzal a tudattal költöttek el, hogy más öntevékeny csoport nem tart rá igényt.)

E döntés kapcsán Lenger Csaba felvetette, hogy az utóbbi idők néhány esete miatt az alapszervezet sérelmezi a testület hozzá való viszonyulását. (Például elmondta, hogy a KISZ-bizottság táborát az összes lehetséges alternatíva közül habozás nélkül a Kőrösi által hetekkel ezelőtt lekötött hét végére szervezték, bár az alapszervezet végül talált időpontot tábora számára.) *Bodnár Zsigmond* ezzel szemben leszögezte, hogy a tábor számára egyszerűen nem lehetett más időpontot találni, és talán a Kőrösi túl érzékenyen lép fel a KISZ-bizottsággal szemben. *Becsey Zsolt nem érezte ennyire élesnek az ellentétet*, de megjegyezte, hogy azért lehetett volna más időpontot találni a tábor lebonyolítására. *Michl Ferenc ehhez csatlakozva fejtette ki, hogy amikor az egész Ráday, sőt az egész egyetem rászáll a Kőrösire, talán a KISZ-bizottságnak kellene elsősorban védeni azt, mint az egyik legjobban dolgozó közösségét. Horváth Gyula* azzal zárta le a vitát, hogy elmondta, véleménye szerint *nincs Kőrösi-ellenes hangulat a testületben*, bár néhány dolog miatt talán valós az alapszervezet sértődöttsége (táborügy stb.). *Javasolta, hogy a KISZ-bizottság és a kőrösiek üljenek le a nézeteltérések megvitatására.*

A költségvetés további vitája során *tisztázódott, hogy az az 500 ezer forint, amit a tánckar repülőjegyeiért még a nyáron* a Malév Vadász Istvánnak, a rektori titkárság vezetőjének aláírása alapján emelt le *a KISZ-bizottság számlájáról, vállalati támogatások formájában visszakerül a testület költségvetésébe.*

A gólyabál költségeit tárgyalva Bodnár Zsigmond elmondta, hogy *szerződés készül az egyetem gazdasági vezetésével az egyetem épületében tartandó bulikon az egyetem dolgozóinak fizetendő óradíjakra stb. vonatkozóan, amit többek között az is indokol, hogy a gólyabállal kapcsolatban túlzott kártérítési igények merültek fel.*

Martin-Hajdu Györgynek a bálra vonatkozó kritikai megjegyzéseire is Bodnár Zsigmond — mint az egyik főszervező — *reagált. A kifogásokat elfogadta* és a hibákat főként *azzal indokolta, hogy a bálon a szervezőknek meg kellett fizetniük a tanulópénzt.* (Akik az utolsó bulikat szervezték az egyetem aulájában, már rég a gyerekeiket nevelik.) Másrészről például *az auláról kiderült, hogy olyan, mint egy ékszer: gyönyörű, de semmire sem használható (az üvegajtók miatt kicsi a tér, rossz az akusztikája stb.).*

Ezután elfogadták a KISZ és az öntevékeny csoportok időszaki kiadványainak megjelenését szabályozó javaslattervezetet azzal a kiegészítéssel, hogy az egy-egy esetre szóló sokszorosítási megrendelőlapot a rektor nevében ne a rektori hivatal vezetője írja alá, hanem például egy felelős oktató stb.

Ezen az ülésen nevezték ki Fejes Sándor IV. évfolyamos iparszakos hallgatót a jövőre megválasztandó KISZ-bizottság jelölőbizottsága elnökének.

(Alapítva: 1986. 1. szám. Csak belső használatra.)

ODESSZA NEWS

NAPI HÍREK

Odesszába indult a magyar egyetemisták küldöttsége.

November 8-án, az esti órákban egy hónapos munkalátogatásra Odesszába indult a magyar egyetemisták küldöttsége. A Keleti pályaudvaron egyetemünk KISZ-, illetve más félvezetői búcsúztatták a küldetésre indulókat. „Do szvidanyija" hangsúlyozta egy plakát a magasban, amelyre a gyengébbek kedvéért még ezt is kiírták: „Viszszavárunk". A delegáció tagjait a kigördülő szerelvény valami furcsa, szívet szorongató, torkot kaparászó érzés kerítette hatalmába — hisz a vagon teljes hosszában tilos volt szellőztetni.

Odesszába érkezett a magyar egyetemisták küldöttsége.

November 10-én, helyi idő szerint délben megérkezett Odesszába a közgazdasági egyetemisták kis küldöttsége. Igen jól utaztak — nyilatkozta a küldöttség vezetője —, hiszen útközben Lvovban az átszállási időt (11 óra) nemcsak a város nevezetességeivel való megismerkedésre, hanem legfontosabb anyagcserefolyamataik lebonyolítására is fordíthatták. Az odesszai pályaudvaron a helyi egyetem munkatársa, illetve fél tucat jól képzett teherhordó fogadta a küldöttséget. Előbbi meleg szavakkal köszöntötte az érkezőket, utóbbiak morogtak, mert a kéttonnányi poggyász alig fért fel a másfél tonnás teherautóra.

A közgázosok programja Odesszában.

Az Odesszában tartózkodó magyar fiatalok a város nevezetességeivel ismerkedtek meg az elmúlt napokban. Jó közgazdászhoz méltóan természetesen első útjuk a piacra vezetett, hogy a keresleti-kínálati viszonyokat, az arbitrázs-lehetőségeket tanulmányozták. A vendégek megismerkedtek az ismeretlen matróz emlékművével, majd a kikötőben pár, még szintén ismeretlen matrózzal.

A diákok ellátogattak a városszéli katakombákba is, ahol a partizánok két és fél évig ellenálltak a német megszállókkal szemben. Vendégeink mindössze 25 perc után, mondhatni semmi ellenállást sem tanúsítva másztak fel a napfényre, és egyetértettek abban, hogy az alacsony járatokban bizonyára csak a speciálisan alacsony termetű idegenvezetők érezhetik igazán jól magukat. Szó ami szó: már S. Judit, csoportunk egyik legalacsonyabb tagja is meggörnyedve tudott csak közlekedni a járatokban, a vezető kalapja pedig még mindig biztos távolságra volt a plafontól.

A MAGYAR „NAGYHATALOM" KÉPVISELŐI JALTÁBAN.

A magyar „nagyhatalom" képviselői némi késéssel, 1986. XI. 14-én érkeztek meg a jaltai konferenciára, a Kirgizsztán cirkálóra. A kapitány megmutatta az érdeklődőknek a nála csak pár évvel fiatalabb hajóját, és a ma már egy kissé furcsán ható műszereket. Az ismerkedést sajnos nehezítette, hogy a kísérőtanár-tolmács még a „szextáns" szót sem tudta oroszra fordítani, így nem tudhatták meg, hogy oroszul is olyan izgató-e a jelentése. A hajón egyébként az angolszász nagyhatalmakra való tekintettel angol reggelivel, angol feliratokkal, sőt, angol WC-vel is találkozhattak az utasok.

A kikötőből a magyar delegátus trolibusszal sietett a konferencia színhelyére, ennek ellenére a másik három ország vezetőit már nem találta ott. Így pár korhű fényképet készített az utókor számára, és visszazötyögött a kikötőbe.

SZOCIOLÓGIAI PILLANATKÉP.

Foknyomozó riportunk a Scsepkin utcai kollégium lakóinak életével ismerteti meg olvasóinkat. A háromszintes épület az egyetem első kollégiuma. Az eundu törzsfőnök fiától az örmény magánkereskedő leányig számtalan etnikum gyermekét egyesítő nemzetközi társaságot 3-5 ágyas szobákban helyezték el. Szigorúan edukáltan, aminek következtében egy Attilának majdnem leányszobába kellett költöznie, mivel a neve a-ra végződik.

A hőenergia elosztása központilag történik, ennek ellenére mind a fürdővíz, mind a levegő hőmérséklete tértől és időtől függően differenciáltan alakul. Az utóbbi különösen a mellékhelyiségekben érzékelhető, ahol nemcsak emiatt tartózkodnak rendszerint rövid ideig a diákok. A pár másodperc viszont elegendő a síelés alapelemeinek elsajátításához.

Jól felöltözve, és néha gyertyával felszerelkezve látogatják az olvasótermekben szervezett közös tanulásokat is. Ennek oka, hogy egyik este rövid idő alatt négyszer volt áramszünet. Másnap, néhány perccel ébresztő után kiderült, hogy a rövidzárlatokra azért volt szükség, hogy a vezetékhálózat, és ezáltal a fal kellőképpen átmelegedjék. Mikor azonban kiderült, hogy a kísérlet lángokkal és füsttel jár, a kivonuló tűzoltók a kapcsolószekrény kitépésével vetettek véget a drámának.

A diákok a szomszédos ebédlőben étkezhetnek, ahol a meleg ételek is hidegen fogyaszthatók. Az otthonról hozott élelmiszerek együttes elfogyasztása ezzel szemben azt a lehetőséget is megteremti, hogy mindenki önzetlenül etethesse a szobában tartott kis háziállatait.

KULTURÁLIS FIGYELŐ

Odessza színházaiban és hangversenytermeiben naponta újabb és újabb műveket láthatnak és hallhatnak az olcsó kulturális szolgáltatásokat élvező dolgozók. A bemutatóknak ez a nagy mennyisége azonban imitt-amott a minőség rovására megy. Így adódhat, hogy az Anna Karenina balettváltozatának előadásán a nézőtér közepén is jól hallhatók a néhol egész ügyesen mozgó táncosok által elejtett szavak, avagy a Verdi Requiemjét az első sorokból hallgató közönség a szopránszóló alatt tanúja lehet, amint a tenorista és a basszista csendesen elemzi az éppen éneklő hölgy csúszásait. A sorból mindenképpen kiemelkedik a Három nővér bemutatója, amit viszont majdnem megzavart a közönség egy részének (feltehetőleg külföldieknek) hangos mosolygása, amint a színpadra behozták az Irina születésnapi ajándékát képező szamovárt. A közeljövő kiemelkedő eseményének ígérkezik a Kommunyiszt című opera, amelynek november 31-re hirdetett előadása elé nagy várakozással tekintünk.

SPORT

Diákjaink 12 fős küldöttsége november 16-án megtekintette a Csernomorec—Dinamo Tbiliszi labdarúgó-mérkőzést, amely 1-3 (0-3) arányú kiütéses vendéggyőzelemmel végződött. A magyarok elmélyülten tanulmányozták a grúz labdaművészek parádés játékát, és részben ennek köszönhetően november 19-én 13-3 arányú vereséget mértek a kollégium csapatára. A három nappal későbbi visszavágón, amelyre a szovjetek teljesen új csapatot állítottak (s amelyre fiainkat az ebéd utáni jól megérdemelt pihenést megszakítva hívták meg), 0-1-es félidő után 4-2-es magyar siker született.

Ezenkívül számos sakk-, kanaszta- és bridzsparti, valamint síverseny színhelye volt a Scsepkin utcai sportcentrum.

A. L.—F. G.

Mária. Fotó Gerlei Zoltán

Bihari Mihály a társadalomtudományi klubban

A politikai rendszer reformjának igénye

A társadalomtudományi klub tavalyi utolsó előtti vendége Bihari Mihály politológus volt. Előadását egy Rousseau-idézettel kezdte. „A szó szigorú értelmében véve igazi demokrácia soha nem létezett, és nem is fog létezni soha. Ellentmond a dolgok természetes rendjének, hogy a sokaság kormányozzon és a kevesek kormányoztassanak." „Ha volna nép, amely csupa istenből állna, az a nép demokratikus kormányzat alatt élne. Az embereknek azonban nem való ilyen tökéletes kormányzat."

A politikai mechanizmus szinte korlátlan elsődlegessége jegyében működő társadalmi integráció és hatalmi rendszer néhány rendszertipikus, a rendszer egészét meghatározó jelentőségű elvét említette meg, részben jellemzésként, részben azért, hogy ezen elvek történeti változását — éppen a szocialista demokrácia fejlődése szempontjából — nyomon követhessük.

1 A szocialista társadalom kiépülő politikai rendszerében a kommunista párt került a társadalmat integráló és a társadalmi reprodukciót vezérlő hatalmi mechanizmus centrumába. Az állami szervek részben összefonódtak — különösen a központi hatalmi pozíciókban — a pártszervezetekkel, részben a hatalmi centrumból kikerülve, elsősorban feladat-végrehajtó funkciót töltöttek be. A hagyományos állami-képviseleti szervek az önkormányzati, helyi hatalmi funkciókat teljesen elvesztették.

2 A politikai rendszer hatalmi mechanizmusában, a hatalom megszervezésének Gramsci által monopolisztikus hatalmi blokknak nevezett berendezkedése alakult ki, amelyben a párton belüli demokratikus hatalmi ellensúlyozás éppen úgy nem érvényesült, mint a párt és a párttagok, a párt és a szövetségesek, s a párt és a társadalom egészének viszonyában.

3 A monopolisztikus hatalmi rendszer legfőbb szervező elve a nagyon erős centralizáció volt. A centralizáció lényegi elve alapján a döntéseket hozók és a döntések által érintettek között túl nagy volt a távolság, aminek következtében állandósult az ellentmondás: hogy akik döntöttek egy kérdésben, azok nem ismerték az adott ügy társadalmi összefüggéseit, akik ismerték ezeket az összefüggéseket, azoknak nem volt döntési jogosultságuk.

4 A politikai rendszer által „felszippantott" gazdaság, a gazdasági-termelési viszonyokat helyettesítő politikai integráció óriási mennyiségű adminisztratív feladatot termelt ki, és e feladatdömping óriásira duzzadt politikai és gazdasági apparátus jött létre. Hivatalos adatok szerint 1954-re 1949-hez viszonyítva 164%-kal növekedett az államigazgatás létszáma, a gazdasági igazgatásé pedig 1938-hoz viszonyítva 357%-kal növekedett.

Az óriásira növekedett bürokrácia óriási mennyiségű szabályt, utasítást, egyedi beavatkozást, engedélyt termelt ki, ami a politikai irányítás tárgyává tett óriási feladatmennyiségből, azon túl pedig a társadalmi integráció politikai mechanizmusából fakadt.

5 A politikai és a gazdasági centralizáció megállíthatatlannak tűnő szervezeti koncentrációval járt együtt, ami tovább erősítette az irányítás centralizmusát.

A szervezeti koncentráció a politikai szervezetek szintjén kezdődött a pártok felszámolásával, a népfront megbénításával, a szakszervezetek ágazati jellegű átszervezésével, az ifjúsági rétegszervezetek összevonásával, és folytatódott a gazdasági szférában, a gazdálkodó szervezetek összevonásával. A szervezeti szinten erősen koncentrált gazdasági szféra visszahatásában tovább erősítette a párt- és államigazgatási szervezetek túlzott centralizmusát, a gazdasági és a politikai feladatok és szervezetek egymásba csúszását. A vertikális és horizontális szervezeti koncentráció mechanizmusa szinte elementális erővel hatott vissza, és erősítette tovább a hatáskörök centralizációját.

6 A szervezeti koncentráció az állami, párt- és a társadalmi szervezetek egymásba csúszásával, hatáskörük összekeveredésével járt együtt, amit részben egy-egy vezető több szervezeti tagsága, a pozíciók halmozása, részben a mindenféle hatáskört koncentráló bizottságok, hatalmi szervezetek valósítottak meg.

7 Ebben a politikai mechanizmusban a hatalmi és a hierarchikus függőségek személyi függőségen alapuló rendszere épült ki, a feladat- és hatáskörök megosztása nem jogszabályokban rögzített intézményes rendben történt, vagy legalábbis attól nagyon eltért. Ez a hatalmi viszonyokat mindinkább bizonytalanná és kiszámíthatatlanná tette, ami állandó túlbiztosításra, a fölső régiókban informálásstabilizációt kereső akciókra, az önállóságot teljesen feladó konformitásra kényszerítette a politikai mechanizmus résztvevőit.

8 A hatáskörök megoszlásának sajátos „hierarchiája" alakult ki, ami azt jelentette hogy egy-egy személynek, szervezetnek nem annyi hatásköre, döntési jogosítványa volt, mint amennyit jogszabályok, szervezeti működési szabályok előírtak, hanem annyi döntési jogosultsággal rendelkezett mindenki, amennyit magához tudott venni, amíg hatalmi ereje mások ellenállásába nem ütközött. Egy személyt vagy szervezetet megillető hatáskör sokszor sokkal nagyobb volt, a szabályok alapján biztosított jogosítványoknál, sokszor viszont jóval kevesebb. Ez a hatalmi mechanizmus kiszámíthatatlanságát és bizonytalanságát tovább növelte, ami a szervezeti konformitás mérhetetlen megnövekedését vonta maga után.

Az elmúlt harminc év reformjai ellenére az alapvető jellemzők nem változtak, világossá vált, hogy a rendszer kisebb nagyobb korrigálását célzó részleges reformok nem elégségesek. A megoldást az előadó a politikai rendszert érintő átfogó reformsorozatban látja, melynek alapelvei a következők:

— a politikai szféra abszolút elsődleges szerepének enyhítése;

— a hatalomkoncentráció oldása, a hatalmi ágak szétválasztásának intézményesítése;

— a szocialista demokrácia kiteljesítése;

— a normatív redisztribúció bevezetése;

— a szervezeti decentralizáció további erősítése;

— a politikai nyilvánosság szerepének erősítése;

— demokratikus érdekképviseleti mechanizmus kialakítása;

— az autonóm szerveződési lehetőségek szélesítése;

— a demokratikus értékek (szabadság, egyenlőség, demokrácia, igazságosság, humanizmus, béke) politikai kultúrába való beemelése és jogi szervezeti intézményesítése.

Összeállította: Cs.—G.

AIESEC-kongresszus lesz

(Folytatás az 1. oldalról.)

cákkal árasztotta el a kongresszusi helyszínt, sok kis apró ajándékot osztogatott megállás nélkül. A német precizitás is kemény ellenfélnek bizonyult. Kollégáink minden nap új brossúrával, újabb adag német borral a megvesztegetés fondorlatosabbnál fondorlatosabb formáival álltak elő. A közép-európai esten sörtengerrel árasztották el az események előtt a tehetetlenül álló delegációkat. Külön erre az alkalomra pólókat nyomtak, és újságot jelentettek meg saját dicsőségükre. A norvégok — a legnagyobb esélyesként érkezők — abszolút profiknak bizonyultak. Már egy éve dolgoztak a találkozót megelőzően, hogy szinte kész kongresszust szállítsanak Platja D'Aro-ra. A legfontosabb kérdésben, vagyis az anyagi alapok előteremtésének álltak a legjobban. Persze, a marketingjük is profi volt. Diashow, óriásmatricák, brossúrák, pólók, plakátok, állandó információs szolgálat, ha még nem említettem volna, félelmetesen jó körülmények mind a három helyszínen.

S hogy mégis mivel tudtunk mi jobbak lenni? Egységes delegáció sok-sok ügyes bemutatkozó műsor, emberközelség, mindazok a dolgok, amelyeket az ellenfeleknél felsoroltam és néhány extra ötlet. Balaton-parti helyszín minden igényt kielégítő feltételekkel, abszolút alacsony ár, *neves támogatók: Hámori Csaba, Beck Tamás, Földiák Gábor, Csikós Nagy Béla, Berend T. Iván és természetesen Csáki Csaba, egyetemünk rektora* tartoztak a rangos névsorhoz. Malév-támogatás az utazásokhoz és pólók, kiadványok, dossziék, feliratos levélpapír, boríték, tollak, naptárak, jegyzettömbök, lufik, focilabdák, plakátok, AIESEC-cigaretták, melynek összegyűjtésében nagy segítséget nyújtottak támogató vállalataink. *Két legnagyobb sikerünk pedig DIMIT, a programozható fényújság, és a külön erre az alkalomra készített videoclip voltak.*

Úgy éreztük, megérte a befektetett munka. *A kongresszus utolsó napi éjszakába nyúló törvényhozó ülése után reggel 1 óra 23 perckor kihirdették a szavazás eredményét. Két forduló után szoros versenyben Norvégiával, Magyarország nyerte el az 1987. évi kongresszus rendezési jogát.*

A munka java még előttünk van. *Ha úgy érzed tudnál nekünk segíteni, lenne kedved beszállni egy nagy munkába, ugorj be hozzánk az I. em. legsötétebb szárnyának legutolsó irodájába. Szia!*

Kalmár Péter
AIESEC MKKE
helyi bizottsága

Pályázati felhívás demonstrátori megbízásra az 1986–87. tanév II. félévére

Általános feltételek:

1. Demonstrátori megbízást az a harmadik — kivételesen — második —, illetőleg magasabb évfolyamos hallgató kaphat, akinek magatartása, közösségi munkája példás, tanulmányi eredménye legalább 4,0 és a választott szakterületén kiváló eredményt ért el.

2. A megbízás nyilvános pályázat útján nyerhető el.

3. **A pályázatot az illetékes tanszékre kell benyújtani, február 15-ig.**

Kellékei:

— Önéletrajz, amelyben ki kell térni a pályázó társadalmi munkájára, eddigi tudományos eredményére — pl. TDK; tanulmányi verseny, továbbá tudományos, illetve oktatási elképzeléseire, megjelölve azokat a témákat, amelyekkel elsősorban kíván foglalkozni.

4. A demonstrátort a tanszékvezető javaslatára, az ifjúsági bizottság egyetértésével a dékán bízza meg.

5. A megbízás egy tanulmányi félévre, legfeljebb 10 hónapra adható, a megbízás megismételhető.

6. A demonstrátori munka díja első megbízáskor egységesen 800,— Ft, a továbbiakban egyéni elbírálás alapján maximum 1200,— Ft.

7. Ha a demonstrátor a tanulmányi, demonstrátori kötelezetségeit nem látja el, elhanyagolja, ha egyetemi hallgatóhoz méltatlan magatartást tanúsít, megbízása visszavonható.

Pályázati lehetőségek — feltételek:

Általános kar:

1. **Közgazdasági elméletek története tanszék** (szakmegkötés nélkül) 1 fő. Feladat: — közreműködés a tanszék kutatómunkájában, különös tekintettel Kautsky Agrarfrage c. munkájának feldolgozására. Konzultációk tartása.

2. **Népgazdasági Tervezési Intézet** (szakmegkötés nélkül) 1 fő, feladat: — közreműködés az intézeti kutatómunkában (elsősorban számítástechnikai, adatgyűjtési és elemzési feladatok ellátásában).

3. **Szociológiai tanszék** (szakmegkötés nélkül) 1 fő, feladat: — közreműködés a „Szociológiatörténet" és a „Szituációs logikai modellek a társadalomtudományban" c. tárgyak előkészítésében, továbbá a „Gazdasági vezetők rekrutációja" kutatási program előmunkálataiban.

Ipari kar:

1. **Munkatudományi tanszék** (szakmegkötés nélkül) 1 fő, feladat: — közreműködés a tanszéki munkagazdaságtani és oktatás-gazdaságtani kutató- és az oktatómunkában.

Kereskedelmi kar:

1. **Nemzetközi kapcsolatok tanszék** (valamilyen idegen nyelvet legalább középfokon tudó nemzetközi kapcsolatok szakos hallgató részére) 1 fő, feladat: — közreműködés a nemzetközi aktuálpolitikai információk feldolgozásában, a „Nemzetközi kapcsolatok elmélete" c. diszciplína kutatásában és az oktatómunkában

2. **Piackutató és piacszervezési tanszék** (szakmegkötés nélkül) 2 fő, feladata: — közreműködés az élelmiszer-gazdaság versenyképességének javítását célzó kutatásban, továbbá a piacanalízisek előkészítésében, marketing programok kidolgozásában, könyvtári munkában és az oktatásban.

3. **Gazdaságföldrajz és regionális gazdaságtan tanszék** (szakmegkötés nélkül) 1 fő, feladat: — közreműködés a terület- és területfejlesztés, illetve a környezetvédelem közgazdasági és regionális témaköreinek kutatásában, a témakörhöz kapcsolódó anyaggyűjtésben és a szakirodalom feldolgozásában.

Kollarik Amália,
az ifjúsági bizottság
elnöke

Köszönet a segítségért

Egyetemünk rektora juttatta el szerkesztőségünkhöz a következő levelet. Úgy érezzük, valóban példaértékű cselekedetről van szó.

★

Dr. Csáki Csaba rektor úrnak!

Unokaöcsém, Saska Balázs megbízásából kerestem fel Önt, hogy az alábbi esetet ismertessem. (Unokaöcsém január 3-ától vállalatunktól kiküldve külföldön dolgozik.)

Január 2-án unokaöcsém a közgazdaságtudományi egyetem könyvtára előtti nyilvános telefonfülkében felejtette tárcáját 17 000 forinttal és irataival.

Röviddel ezután felhívott telefonon Botka Zoltán egyetemi hallgató és barátnője (az én telefonszámom volt a tárcában), hogy megtalálták Saska Balázs tárcáját, amit átvehet az egyetem könyvtárának olvasótermében kellő igazolás mellett. Mindez meg is történt.

Az egyetem KISZ-bizottságától tudtam meg a fiatalember címét, akinek becsületességét ismételten megköszöntem.

Szükségesnek tartom azonban az Ön tudomására is hozni e nemes cselekedetet, mert ilyesmi — sajnos — napjainkban elég ritkán fordul elő.

Arra szeretném kérni a rektor urat, ha van rá mód, részesítse dicséretben Botka Zoltánt és Vajdics Anikót.

Tisztelettel: Juhász Katalin

Út az ígéret földjére...

„Az USA-ba vagy Kanadába szeretnék AIESEC-gyakorlatra menni. Valamelyik skandináv országba szeretnék utazni. Mexikó vagy Argentína lenne az igazi." Ilyen és ehhez hasonló kijelentéseket lehetett hallani az AIESEC szakmai gyakorlatra pályázók meghallgatásakor. Valójában mennyi esélye is van a keretbe bekerülő diákoknak arra, hogy „álmaik földjére" eljussanak? Erre a kérdésre szeretnék válaszolni részben a statisztikák tükrében.

1985-ben 141 magyar diák adatlapjai jutottak el az AIESEC-kongresszusra, közülük 60-an voltak az MKKE hallgatói. A 141 emberből majdnem 100-an beszéltek angolul, 50-en németül, 17-en franciául és 9-en spanyolul, jó néhányan persze több nyelven is tudtak kommunikálni. Legtöbbjük marketinget, export-import ügyleteket, piackutatást vagy az általános managementet jelölte meg szakterületként. Ideális helyként több országot is meg lehet nevezni, így 63 adatlapon szerepelt az NSZK mint célország, ezt népszerűségben Svájc, a skandináv országok, Ausztria, Hollandia és Franciaország követte.

Fogadó oldalról tekintve a nyugat-európai országok szinte mindegyikében 100-nál több szakmai gyakorlat várja a külföldi diákokat, sőt Spanyolországban és Svájcban 200, Franciaországban 300 fölött van az állások száma, az AIESEC szuper hatalma, az NSZK pedig több mint 800 (!) állást szerzett. Első látásra tehát úgy tűnik, mintha a nekünk célpontként elsősorban szóba jöhető Nyugat-Európa szinte korlátlan lehetőséget jelentene. Közelebbről nézve azonban az is kiderül, hogy a viszonylag nyugodt „felszín" alatt

komoly rész-egyensúlytalanságok

vannak.

Közismert tény, hogy a nyugat-európai állások egy tekintélyes, bár országonként eltérő része nem akar magyar diákot foglalkoztatni, és ezt a lehetőséget eleve ki is zárja az adatlapján. A vállalatok egy része technológiai vagy biztonsági szempontból „érzékeny" területen működik, és úgy véli, ezúton csökkentheti a kockázatokat. Egy másik részük politikai megfontolásokból, előítéletektől vezérelve zárkózik el kelet-európai vagy fejlődő országbeli diákok foglalkoztatásától. A vállalatok közül sokan egyszerűen még soha nem fogadtak Magyarországról jövő gyakornokot, és eszükbe *sem ötlik, hogy mifelénk nyissanak.* Végül egy utolsó és legelszomorítóbb csoportba pedig azok a cégek tartoznak, akik

korábbi rossz tapasztalatuk

miatt nem akarnak többé magyar diákot fogadni. Nyilvánvaló, hogy tennivalónk főleg az utolsó két csoport esetében van. A magyar AIESEC-nek fel kell használnia minden lehetséges csatornát arra, hogy a harmadik csoport vállalatai próbálkozzanak magyar diákokkal, ugyanakkor az is látszik, milyen felelősséget vállalnak a kiutazó magyar diákok. Itt tényleg nem frázis, hanem *húsbavágó valóság, hogy minden diák Magyarországot képviseli,* hiszen senki nem büntetheti azzal a következő évben pályázókat, hogy nemtörődömsége, rossz hozzáállása miatt a vállalat megváltoztatja a kiírást és kizárja a magyar diákokat!

A második lényeges egyensúlytalanság a szakképzettségnél található. A magyar diákok többsége a marketinget és az általános managementet jelöli meg szakterületként.

nem tudják „eladni" szaktudásukat.

A harmadik probléma az első kettőhöz szorosan kapcsolódik. A nem túl favorizált helyzet és a keresletnek nem megfelelő képzettség terhét nemcsak mi nyögjük, hanem Lengyelország, Csehszlovákia és Jugoszlávia diákjai is. A négy ország diák-adatlapjai megdöbbentő hasonlóságot mutatnak. Némi túlzással 750 szinte azonos szakképzettségű és érdeklődésű diák rohamozza meg Nyugat-Európa eleve nehezen bevehető bástyáit.

A negyedik probléma a nyelvtudásunkból ered, és elsősorban az angolul tudó diákokat érinti. Egyre többen tanulnak és beszélnek angolul, az elérhető szakmai gyakorlatok száma azonban ezzel egyáltalán nincs arányban. A korábban említett okok miatt kitűnik, hogy a divatos célpontnak számító Angliába, Skandináviába, országonként csak néhány magyar diáknak van esélye eljutni. Ugyanakkor sokan eleve kizárják a mediterrán országokat, melyek pedig további angol nyelvű szakmai gyakorlatokat kínálnak.

A fenti *problémákkal eddig elsősorban* a Nyugat-Európába és Észak-Amerikába pályázók szembesültek. Továbbra is szinte

szűz területnek számítanak a fejlődő országok.

Az amúgyis ritka élményt kínáló AIESEC-gyakorlatoknak sokak szerint ez a non plus ultrája; diákként egy ennyire eltérő környezetbe kerülni, dolgozni, tanulni. Aligha van másképp lehetőség egy ilyen jellegű ismerkedésre — állítják az Indiából, Tunéziából, Mexikóból, Ecuadorból hazatért magyar diákok. Ráadásul ezekbe az országokba nagyobb eséllyel is pályázhatunk, lévén a verseny kisebb, mint pl. Nyugat-Európa esetében.

Az álmok földjére történő eljutásnak lényeges feltétele tehát, hogy az álmoknak legyen realitása is. Szakmai, nyelvi és földrajzi szempontból is. *érdemes nyitottan gondolkozni,* sőt tán a járt utat is elhagyni az alig jártért. Ha pedig sikerül eljutni az ígéret földjére, akkor a szakmai gyakorlat követelményeinek úgy kell megfelelni, hogy az út nem le-, hanem bejáratódjon és járhatóvá váljon másoknak is. Csak így lehet évről évre több diákot elcserélni...

Sarlós Gábor

Közgazdászbál

Pom-pom lányok és úttörőzenekar

Immár végleges, hogy az idei közgazdászbál február 14-én lesz a főépület aulájában. A bál védnökei a MÁV és a Hungária Biztosító, a fővédnök *Medgyessy Péter* pénzügyminiszter.

Különlegesnek ígérkezik a vendéglátás. A Kereskedelmi és Vendéglátóipari Főiskola inyencklubja négyfogásos spanyol vacsorával terített asztallal és felszolgálókkal várja a bál résztvevőit. A tánczenéről a *Bergendy* szalonzenekar és a *Silver String* gondoskodik, de vetítenek filmeket és lesz tombola is. Kuriózumként az abonyi úttörőzenekar és 15—16 éves lányokból álló tánckaruk, a pom-pom görlök nyitják meg az estet.

A belépő diákoknak vacsora nélkül 100 forint, vacsorával 230 forint, dolgozóknak vacsorával 280 forint.

Tanárklub

Megnyílt a tanárklub január elsejével a III. emelet 318-as helyiségben. Minden oktató igénybe veheti a hét minden napján péntekig bezárólag délelőtt tíztől este hat óráig.

Cum laude és ami mögötte van

Pfister Éva, a pedagógia tanszék tanársegédje novemberben cum laude doktorált pedagógiából. Gratulálok a szép eredményéhez, s magamban közben megjegyzem, hogy még bárki hallgatónak is nézhetné, noha már 1980-ban végezte el a Közgázt. Szőke, törékeny, s mindennek ellenére nagyon határozott egyéniség. Beszélgetésünk apropóját az adja, hogy Éva körül az elmúlt néhány év eseményei meglehetősen felgyorsultak.

— *De vegyük sorjába, mi is történt veled, hogy elvégezted az egyetemet?*

— Még ötödéves voltam, amikor elkezdtem tanítani Lőrincen a Rudas László szakközépiskolában, ahol én is érettségiztem. Az egyetem után ide szólt a tanári kinevezésem is. Egy alkalommal telefonon ajánlatot kaptam, hogy jöjjek a Közgáz pedagógiai tanszékére tanítani. Örömmel vállaltam. Ezzel aztán le is zárult másfél év után középiskolai tanári működésem.

A tanszéken két évig mint gyakornok ismerkedtem a tanszék tevékenységével, az oktatómunkával és gyakorlatvezetői feladatot láttam el. Közben beiratkoztam a bölcsésztudományi kar hároméves pedagógiai szakára. Ennek elvégzéséről múlt év júniusában kaptam meg a vörös diplomámat. Ezt követően le is doktoráltam.

Ami a kutatásaimat illeti, eléggé elméleti beállítottságúak. Nevelésfilozófiával és neveléselmélettel foglalkozom. Azt vizsgálom, hogy milyen konfliktust okoz a cél és a lehetőség valóságban való viszszacsatolása. Emellett komplex pedagógiát oktatok a harmadéves tanárszakosoknak, gyakorlatvezető vagyok az István Közgazdasági Szakközépben és proszeminóriumot vezetek az elsősöknek. Közben 1982-ben férjhez mentem és már van egy kétéves kisfiam.

— *Egyszóval a programod feszített volt, tudva azt is, hogy a gyest is csak rövid időre vetted igénybe, inkább visszajöttél tanítani. Egyáltalán hogy vagy a tanítással?*

— Mindig tanárnak készültem. A közgazdasági szakközépiskolába is csak kényszerből mentem. Anyám ragaszkodott hozzá, hogy az érettségi mellett szakmám is legyen. Ott szerettem meg a pg-t és úgy gondoltam, ezt is élvezetes lehet tanítani. Így kerültem a Közgázra, kifejezetten tanárszakra

— *Ma a középiskolai oktatást elég szélsőségesen ítélik meg. Te személyesen milyen tapasztalatokat szereztél?*

— Talán az egyetemi hallgatói éveimből kell kiindulnom, ha meg akarom értetni azt, hogyan éltem meg a középiskolai másfél évet

A stúdium generálában tanítottam, közéleit életet éltem, Polvaxra, könyvtárba jártam, kis társaságommal reggeltől estig az egyetemen voltunk. Beszélgettünk, vitatkoztunk, valóságos zárt kis mikrokultúrában éltünk. Kikerülve az egyetemről, nagyon hiányzott ez a közösség és meglepetten tapasztaltam, hogy e mikrokultúrán kívül milyen nehéz megértetni magamat, milyen nehéz beilleszkednem. Míg az egyetemen a tudás, a tanítás jelentette számomra az értéket, a középiskolában egész mással találtam magam szemben. Hiába tanítottam jól, a munkámat külsőségeken keresztül akarták értékelni: hogy milyen az osztály magatartása, hogy viselkednek a diákjaim, ki festi a körmét, stb. A vezetés nem fogadta el, hogy magas követelményeket állítottam a diákok elé. Ugyanis a sok rossz osztályzat lehúzta a tanulmányi átlagot. Mindebből végül is azt a következtetést vonták le, hogy nem tudok tanítani. Baj volt az is, hogy mint KISZ-tanácsadó tanár egyenrangú kapcsolatra törekedtem a diákokkal. Nem a tanári hatalmamnál fogva, hanem meggyőzéssel szerettem volna célt érni náluk. Az iskolaigazgató azonban nem támogatta törekvésemet.

— *Gondolom, ezeket a nem túl szívetmelengető tapasztalataidat felhasználod ezúttal az új tanárnemzedékek nevelésében. De, hogy a középiskolánál maradjunk, azért a vágyadat mégiscsak elérted, hogy pg-t taníthattál...*

— Sajátos konfliktusba kerültem a pg-tanítással is. Mint hallgatók is tudtuk a szoc. pg-ről, hogy az egy kiforrásban levő tudomány, amely a mozgásformák feltárásával tudja leszűrni a mozgások milyenségét. És noha már akkor elkezdődött a válságfolyamat, mégsem került annyira felszínre, mint amikor kikerültem az egyetemről. De akkor aztán egyszerre ellentmondott a valóság és nekem újból kellett felépíteni magamban a szoc. pg-t, hogy tanítani is tudjam.

Arra a meggyőződésre jutottam, hogy a gazdasági és a társadalmi élet megreformálása elengedhetetlen, noha azt is látni kell, hogy még nem igazán tisztázottak a reformerek előtt sem az alapvető kérdések. Ebben a szemléletben a pártcsoportom tagjainak többsége is megerősített. Ők sem azok az emberek, akik címkéznek, hanem reálisan keresik a problémákra a megoldást

Különösen fontosnak tartom, hogy az utóbbi időben az egyetem is megpróbál lépést tartani és bekapcsolódni a reformfolyamatokba, olyan hallgatók kibocsátásával, akik jobban megfelelnek az elvárásoknak. Erre annál is inkább szükség van, mert a diploma leértékelődött a túlnyomóan csak átlagos felkészültségű diplomások miatt. A képzéskorszerűsítés sanszot adhat arra, hogy a jó felkészültségű hallgatók ki tudják majd húzni az országot a jelenlegi nehéz helyzetből.

— *Változott az egyetem azóta, hogy elvégezted?*

— Változott, mint ahogy én is. Változott a környezet is. De egy dolog változatlan, az, hogy óriási lehetőséget biztosít a tanulásra, a kutatásra, a munkára. Az már más kérdés, hogy képes-e a hallgató ezt a lehetőséget felkutatni, megragadni magának. Tudniillik ebben általában nem találnak a diákok támogatókra az oktatók személyében. Meggyőződésem, hogy nem elég a lehetőség, azt is meg kell tanítani, hogyan kell vele élni. Ezt az egyetemi oktatómunka nem nélkülözhetné. Azt hiszem, ebben korábban is és most is fogyatékos az egyetem. És sajnos a kilátások sem arra utalnak, hogy ez a helyzet változni fog, mert a legtöbb oktató egyetemen kívüli munkát vállalva biztosítja a megélhetését. Talán a reform ebben is hoz változást.

— *Neked van másodállásod?*

— Eddig sem időm, sem energiám nem volt rá. De én is körül kell, hogy nézzek ez ügyben, mert az OTP-k levonása mellett, ha valamivel a létminimum fölé akarok felvergődni, akkor ehhez az egyetemi fizetésemet ki kell egészítenem.

— *Társadalmi megbízatásod mindig volt. Voltál alapszervezeti KISZ-titkár, most pártcsoportbizalmi vagy, de úgy tudom, általában nem zárkózol el az ilyen megbízatásoktól.*

— Az a véleményem, hogy könnyebb kívülről cinikusan bírálni a dolgokat, de ha az ember teheti, másszon bele és próbálja meg jobban csinálni a közösség befolyásolásával.

H. E.

Az agrárszektor helyzete ma a népgazdaságban

Az Agrárklub legutóbbi vitaestjének vendége Kazareczki Kálmán, a MAE Agrárgazdasági Társaság elnöke, a Vízépítőipari Tröszt vezérigazgatója volt. Kazareczki Kálmán a Szovjetunióban végzett, agrárközgazdasági szakon. Szakmai gyakorlatát az Országos Tervhivatalban töltötte, majd az egyetem elvégzése után ugyanide helyezték. Később a Földművelésügyi Minisztériumban közgazdasági miniszterhelyettes, majd az AGROBER után a Vízépítőipari Tröszt vezérigazgatója lett. A FAO munkájában szintén részt vett, az 1974-es római világélelmezési konferencián a szocialista országok részéről javasolt és megválasztott alelnök volt. 1972 óta címzetes egyetemi tanár.

Az előadás, amelyből részleteket közlünk, a mezőgazdaság jövedelemtermelő képességével foglalkozott.

— A mezőgazdaság jövedelemtermelő képességének megítélése sok érzelmet és gondolatot kavar fel az utóbbi időben, és a kérdés az 1986-os agrárgazdasági konferencia egyik témája is volt.

A mezőgazdaság jövedelemtermelő képességének alakulását az utóbbi időben akkor tudjuk valamelyest pontosan megítélni, ha a VI. ötéves terv adatait összehasonlítjuk az előző tervidőszak hasonló adataival. A VI. ötéves terv folyamán összességében a mezőgazdaság bruttó termelési értéke a népgazdasági átlagnál nagyobb ütemben, 22 százalékkal növekedett. Ugyanakkor a termelés bővülése a VI. ötéves terv első két évében volt dinamikusabb, utána csökkent, sőt, 1985-ben már termelésvisszaesés következett be a mezőgazdasági nagyüzemekben. A termelés gyors bővülése annak volt betudható, hogy abban az időszakban értek be a korábbi befektetések, kerültek bevezetésre az új fajták, nyert teret a hibridek technológiája. Az állattenyésztés nettó termelési értéke például annyival nőtt, mint a megelőző húsz év alatt összesen. A szocialista mezőgazdaság történetében pedig először fordult elő, hogy a nettó növekedés egy ötéves tervidőszak átlagában meghaladta a bruttó növekedést a mezőgazdasági nagyüzemekben.

A visszaesésnek pedig az aszályon kívül a közgazdasági környezet változása volt az oka. Nyílt az agrárolló, szigorodott a vállalati szabályozás. A vállalatoknál megtermelt nyereségtöbbletet mind fokozottabban vonták el. Ennek következtében az elhasznált anyagi eszközöket nem, vagy csak részben pótolták. Csak egy példa: a VI. ötéves tervben mindössze négy új állattenyésztési telep épült, 1972—74. között pedig csak sertéstelepből 250. Nemcsak az új beruházások hiányoztak, hanem a rekonstrukció is elmaradt. Így a baromfi- és sertéságazat eszközállománya erősen elhasználódott.

— Hogyan próbálta ezt a visszaesést a mezőgazdasági nagyüzemek kiegészítő tevékenysége ellensúlyozni?

— Ez a fajta tevékenység két okból lendült fel. Egyrészt belső kényszerből — pótlólagos erőforrásokhoz nyereséget kellett teremteni — másrészt a külső piaci lehetőségek bővülése miatt. A VI. ötéves terv folyamán pedig minél inkább szorítóbbá vált a pénzügyi szabályozás, annál inkább a pénzügyileg kevesebb elvonással sújtott kiegészítő tevékenységgel igyekeztek foglalkozni az agrárszektor nagyüzemei. Az utóbbi időben azonban — főként 1983-tól — beszűkültek a piaci lehetőségek, és a pénzügyi szabályozók itt is szigorodtak.

— Hogyan fest a jövedelemtermelő képesség és a gazdasági szabályozás kapcsolata?

— Először vegyük szemügyre az ár kérdését. A hetvenes évektől begyűrűző ipari áremelkedés következtében a nyolcvanas évek közepén jelentősen kinyílt az agrárolló (világviszonylatban is). Az első időszakban a korábbi beruházások megtérülése következtében elért hatékonyságnövekedés a mezőgazdasági alaptevékenységben még valamelyest enyhíteni tudta az agrárolló nyílását. Azonban belépett a képbe a pénzügyi szabályozás szigorodása. A nettó termelési többlet ugyanis vállalati jövedelemként jelentkezett. Ennek pedig jelentős részét elvonták a szabályozórendszeren keresztül. 1980-ban az agrárszektor 18,2 milliárd forintot fizetett be a költségvetésbe, onnan pedig 27,6 milliárdnyi támogatást kapott. 1985-ben már 37,6 milliárd forintot fizettek be, viszont csak 22,8 milliárd volt az állami támogatások összege. 1980-ban a nettó termelés 18, 1985-ben már 30 százalékát vonták el a pénzügyi szabályozórendszeren keresztül.

Tehát az agrárolló nyílása és a költségvetési elvonás növekedése csaknem teljesen elvonta a nagyüzemekben az alaptevékenység hatékonyságnövekedéséből származó termelésnövekményt. 1983-tól a hiányt már a kiegészítő tevékenységgel sem tudják pótolni. Az elvonó tendenciák egymást erősítik, a vállalati jövedelem csökkenésén keresztül csökken az érdekeltség. Sok üzem nemcsak a bővített, de gyakran az egyszerű újratermelésre is képtelen.

— Miképpen lehetne ezt a folyamatot fékezni, megállítani?

— 1985-től már állami intézkedések is születnek arra, hogy ezt a tendenciát megállítsák, de minél inkább visszafejlődik egy ágazat, annál többe kerül azt újra felzárkóztatni. Ezt pedig most akkor kell csinálnunk, amikor a népgazdaság helyzete amúgysem túl rózsás. Nem lehet az összes pluszban elvont pénzt visszakapni, nincs miből. A következő években kell rendbehozni a közgazdasági környezetet ahhoz, hogy az agrárszektor visszaálljon a termelésnövekedés pályájára. Ehhez pedig összehangoltabb gazdasági döntések kellenek, az árak és támogatások összehangolására, valamint az exportérdekeltség növelésére, egyáltalán tisztázására van szükség. Mindenekfölött erősíteni kell a minél magasabb feldolgozottsági fokú — esetleg kisszériás —, a megcélzott országok fogyasztási szokásaihoz jobban alkalmazkodó kivitelt.

— Vállalni kell-e, lehet-e esetleg azt, hogy a belföldi élelmiszerárainkban jobban figyelembe vegyük a ráfordításokat?

— Szerintem nem csak az áremelés a termelési érdekeltség növelésére az egyetlen eszköz. Az árak diszparitásának csökkentése elképzelhető a mezőgazdaság ipari input-árainak mérséklése révén is.

A fogyasztói áremeléseknél ugyanis fölmerül az, hogy meddig élhetünk ezzel az eszközzel. Nagyrészt antiinflációs politikát folytatunk, ugyanankkor valószínű, hogy a túlzott fogyasztói inspiráció nehezíti a válságból való kilábalást. A felhalmozást fogtuk vissza, mert a fogyasztást nem akartuk korlátozni. El kell jutnunk egy olyan pontig, amikor a fogyasztást is vissza kell fogni, és ezt a féket csak akkor kiengedni, ha a társadalom jövedelemtermelő képessége megnőtt.

Nagy Gábor

...„Az emberek ma már alig hisznek a szavakban”...

Martin Hajdu György az idén januárban végez a külgazdasági szakon. Az eltelt négy és fél év alatt szakmai és közösségi munkájával egyaránt felhívta magára a figyelmet. Már az első éves korában bekapcsolódott a szakmai munkába, legutóbb a pozsonyi TDK-konferenciáról hozott el egy különdíjat. Az elmúlt években az instruktori gárda kiemelkedő egyénisége volt, sok-sok skót és norvég táncra tanította meg az elsősöket. A gólyabálokon előadtak már tangót, charlestont is.

A SKÁLA-versenyben egy hajszállal maradt le az abszolút első helyről. Ezen túl, szeptember óta a pol. gazd. tanszéken demonstrátor. Tizennyolc éves kora óta párttag, ez adta az apropóját annak a riportnak, ami másodikos korában készült vele a Közgazdásznak. Az alábbiakban abból a kötetlen, szabálytalan beszélgetésből idézünk, amiben nem a politika, tanulás, közgazdaságtan játszotta a főszerepet.

★

— Legutóbb, a gólyabálon revüt adtatok elő. Mindenféle tánchoz értesz? Van ennek valami titka?

— Nincs. Át kell élni a zenét, rá kell érezni, hangolódni, belülről, és elengedni magunkat. Ez a lényeg. Ha ez sikerül... én úgy fogalmaznék, ha jó passzban vagyok, bármilyen zenére bármit eltáncolok. Ez lehet akár szigorúan kötött formájú, akár improvizatív jellegű.

— Számodra mit jelent a tánc, a zene?

— Kifejezi a hangulatomat, változtathat is rajta. A számomra igényes ZENÉ-t nem tudom úgy hallgatni, hogy az háttér zene legyen. Ha otthon felteszek valami ilyet, nehezen tudok nem figyelni rá. Akkor szinte csak a ZENE és én létezem, kívülről, felülről látom magamat. Walkmant például azért nem hordok, mert nekimennék egy fának, vagy oszlopnak.

— Sokan mondják, latinos temperamentumod van. Könnyen kifejezed az érzelmeidet? Zárkózott, vagy nyílt típus vagy?

— Inkább zárkózott, de ezzel együtt ismerkedő vagyok. Igyekszem találni, megismerni új arcokat, embereket. Az érzelmeim kifejezése az bonyolultabb dolog. Van, amit önkéntelenül kimutat az ember, van, amit meg kell tanulni. Én gyakran próbálgatom a mimikával, a gesztusokkal láthatóvá tenni érzelmeimet, „érzelmeimet”, hogy teljesebben visszaadhassam magamat, ami bennem van.

Martin Hajdu György: minden szerelem más

Tapasztalataim szerint az emberek ma már alig hisznek a szavakban. Az arcjátékban még igen. Vagy talán már abban sem. A gólyabálon videóra vették a revüt, és az azt megelőző perceket. Utólag visszajátszva megdöbbentően sok apróságot vesz észre magán az ember, a gesztikulálásán, mozdulatain, érzelmi reakcióin. Egy-egy ellesett félóra visszapörgetése filmen vagy akár magnón sokat segíthetne az embereknek önmaguk megismerésében, felfedezésében.

— Említetted, hogy az emberek már nem hisznek a szavakban. Szerinted miért bizalmatlanok?

— Gondolom, mert magányosak. Magányosak küzdelmeikben, bánatukban és ami a legszomorúbb, még örömeikben is. Bizalmatlanok mert magányosak, és magányosak mert bizalmatlanok. Bizalmatlanná tehet az, hogy manapság igen kevés a tolerancia az emberekben, pedig enélkül nem lehet együttélni. Miközben mindenki szeretné megtalálni a társait, fontos tényező még a bizonytalanság. Ugyanis a másik embert számodra sohasem lehet „végiglegesíteni”, de azt bármikor be tudod magadnak bizonyítani, hogy nincs szükséged rá, vagy nem őrá van szükséged.

— Két ember mégis egymáshoz kötheti magát a házasság intézményében.

— Szerintem, a házasság a mai felfogásban, ami ősi keresztény tanításokon, elképzeléseken nyugszik, természetidegen dolog, újra kellene gondolni. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy nem fontos a házasság, mert én hiszek az apa-anya-gyermek hármas erejében. Olyan feleséget akarok, akit szeretek, tisztelek és szövetkezhetünk egy életre, hogy együtt éljünk. Azt viszont végig kellene gondolni, hogy kihirdetjük-e hagyományos értelemben az egymáshoz és csakis egymáshoz tartozás érzelmi kötelékeit. Hiszen ha többször szerelmes valaki az életben, akkor mai fogalmaink szerint házasságot törhet, pedig ez butaság.

— Akár kettőbe is szerelmes lehet az ember egyszerre?

— Először definiáljuk, mi a szerelem. Nem hiszem, hogy megmondható, mi a szerelem. Mindenkinek megvan a maga aktuális szerelemdefiníciója. Egy embernek sincs két egyforma kapcsolata, szerelme, minden szerelem más.

— Egyedi és megismételhetetlen...

— Ha a szerelem egy adott irányú vonzalom, akkor több ember ébreszthet benned szerelmet egy időben. Hogy valaki a tér minden irányát kitöltse, az szerintem idealizmus. Azért lehetsz több emberbe szerelmes, mert nem hiszem, hogy létezik tökéletes partner. Így minden relatívvá válik, soha nem „tudod”, jól jársz-e az éppen soros jelölttel vagy sem. Mégis hosszabb távon azt gondolom, nem lehet egyszerre több emberbe szerelmesnek lenni...

— Aki szerelmes, az valahol öntudatlanul toleráns, legalábbis a partnerével, annak hibáival szemben. Korábban említetted a tolerancia fontosságát, ezzel eljuthatunk a bírálatok elviseléséhez. Te hogyan tűröd a kritikát?

— Rosszul. Ez azt jelenti, hogy érzékeny vagyok, roszszul esik, mint mindenkinek. Nem tudom rögtön az első pillanattól kezdve jobbító szándékúként értékelni. De utólag igyekszem átgondolni, s ha úgy látom, próbálok változtatni. Megjegyzem, ma Magyarországon az emberek többségénél kritika esetén beindul az önvédelmi reflex, emiatt jobbító szándékkal nehéz bírálni. Pedig tévedhetetlen és hibátlanul dolgozó ember és szervezet nincsen, akármilyen sokat is dolgozik Ha az ember nem toleráns másokkal szemben, egyrészt korlátokat állít magának, másrészt elzárja magát a változtatás lehetőségétől. Ez lényeges, hiszen mindenütt konfliktusokra kell felkészülni, s azok megoldása nem lehetséges tolerancia nélkül.

B. J.

Marx, Gramsci, Lukács, Heller Ágnes magyarul meg nem jelent vagy nehezen hozzáférhető írásai

A Társadalomelméleti Kollégium kiadványairól

„Szibériai hódításai alkalmával a maga legyőzhetetlenségének mítoszát kialakító cári hatalom boszorkányos gyorsaságú baltikumi terjeszkedését *Marx* az európai hatalmi hierarchia gerincének tartott „angol—orosz” — azaz a „világpiaci önkényuralom”, illetve a „félbarbár zsarnokság” között kiépült — objektív érdekszövetség eredményének tulajdonította. Ez a végkicsengése már a Bérmunka és tőke bevezetőjének is; valamint a — két évvel később keletkezett — titkos diplomáciai okiratokkal dokumentált Leleplezéseknek (Revelations). Tudniillik Marx itt teljesen egyetértőleg mutat rá, hogy „Amint azt *Mr. Pitt* leszögezte, e század (a XVIII.) végére az angol diplomácia nyíltan elismert, ortodox dogmájává vált, hogy „Nagy-Britanniát természet adta és sérthetetlen kötelékek fűzik az Orosz Birodalomhoz” — írja a Valóság ez évi 8. számában *Székely Kocsárd.* A fent idézett Marx-mű, a Revelations, — melynek apropójából Székely Kocsárd tanulmánya íródott — mind ez idáig nem jelent meg magyarul. Pontosabban a Társadalomelméleti Kollégium, *Csizmadia Magdolna* fordításában, kis példányszámban, házi használatra (a többi itt felsorolandó — tervezett, vagy megjelent — műhöz hasonlóan) idén ősszel megjelentette Marxnak ezt az írását. A kisalakú 160 oldalas könyvecske teljes címe: Leleplezések a XVIII. század titkos diplomáciájáról.

Marxista kollégiumokról lévén szó, talán természetes, hogy kiadványaink ismertetését ezzel a legutóbb megjelent kötettel kezdem. Mielőtt azonban folytatnám, válaszolni kell arra a kérdésre, hogy ezek mögött a kiadványok mögött van-e valami koncepció, illetve hogy mi a céljuk.

Elsődleges céljuk a kollégiumban folyó szakmai munka segítése és az itt folyó, illetve velünk kapcsolatban lévő tudományos kutatás megismertetése az egyetem közvéleményével. Mindkét célt szolgálják azok a tanulmánykötetek, melyekben a kollégium jelenlegi és volt tagjainak, körvezetőinek és a kollégiumhoz más módon kapcsolódó közgazdászoknak, filozófusoknak stb. a tanulmányai jelennek meg. Az önálló köteteknél — melyekben általában magyarul nem, vagy csak

kevéssé hozzáférhető

fontos műveket teszünk közzé — kettős kiválasztási szempont érvényesül. Egyrészt a marxizmus történetének klasszikus és a mai marxizmus legjelentősebb és minél szélesebb körből kiválasztott alkotásait, másrészt azokat a műveket fordítjuk le, melyek ellenkezőleg, nem marxistáktól, sőt a marxizmussal polemizálóktól származnak, s a polémia során fontos szempontokat, meggondolandó és meggondoltató érveket hoznak fel a marxizmus egyes tételei vagy egész konstrukciója ellen.

Nézzük meg, milyen művek jelentek meg eddig, s (remélhetőleg) mik fognak megjelenni a következő évben:

Első jelentősebb kiadványaink az 1985-ben megjelent TEK-MIRROR 1. és 2. tanulmány- és fordításgyűjtemények voltak, melyekbe a fent felsorolt „jogcímek” közül mindegyik révén kerül be írás. A tartalomból: *Karl Popper:* A nyílt társadalom és ellenségei, 13. fejezet; Marx módszere, illetve ugyancsak Poppertől az Igazság, ésszerűség és a tudás növekedése c. tanulmány; *Krausz Tamás* írása *Rosa Luxemburg* Az orosz forradalom című művéről; s a kollégiumban született munkákat *Ince Zsolt—Szakadát László* Ami elmaradt: Arccal a lakás felé, illetve *Szalai Zoltán* Gramsci államelméletéhez című dolgozata képviseli.

A megközelítést és a témát tekintve is sokkal egységesebb a TEK-MIRROR 1985. évi különszáma, melyet *Lukács György* tiszteletére adtunk ki. Fiatal filozófusok e kötetbe írt munkái gyakorlatilag Lukács teljes portréját adják. Kiadványunkban közzéteszünk egy magyarul eddig meg nem jelent Lukács-művet is. A kiadvány szerzőiétől eltérő szellemű Lukács-értelmezéseket a volt Lukács-tanítvány, *Vajda Mihály* egy előadása képviseli. A kötet végére a centenáriumra megjelent kiadványok listáját s ezek ismertetését tettük. A szám szerzői: *Ian Fairley, Mesterházi Miklós, Biró Zoltán, Mezei György.*

1986-ban két önálló kötet jelent meg eddig. Az első: *Heller Ágnes* A szükségletek jelentősége és jelentése Marx gondolatrendszerében című műve, a második pedig a már említett Marx-kötet.

Heller Ágnes műve 1982-ben ugyan magyarul már megjelent a Híd című jugoszláviai folyóirat 6. számában, de ez az újság Magyarországra csak korlátozott példányszámban jut el, s ezért láttuk érdemesnek a 100 oldalas — véleményem szerint alapvető jelentőségű — tanulmánynak a megjelentetését. A műről a következőket írja *Hódi Sándor* pszichológus (ezt a filozófiai, Marx-filológiai írást pszichológiai szempontból vizsgálva): „Heller éppen azt bontja ki a pszichológia számára Marx munkáiból, ami

a pszichológiában a legtisztázatlanabb,

legzavarosabb: a magatartás és cselekvés rejtett rugóiként használatos kategóriák eszmei-ideológiai vonatkozásait. Ez a pszichológiát tekintve azért lényeges, mert alapfogalmaink jelenlegi tisztázatlansága olyan elgondolásokra ad lehetőséget, melyek az ember cselekvéseit hajtó „motor”-t elszakítják a termelés és a fogyasztás közvetlen hatásától, s ez szorosan hozzátartozik az »emberi természet« fikciójához. Ahhoz az eszmei-ideológiai konstrukcióhoz, ami a »közös érdek«, valamint a »társadalmi szükséglet« fogalmával együtt elsőrendű szerepet játszik a privilegizált társadalmi osztályok másokra erőltetett érdekeinek, akaratának és szükségleteinek a misztifikálásában.” Véleményem szerint a közgazdaságtan alapfogalmainál sok esetben hasonló tisztázatlanságokat lehet felfedezni, s ezek feltárásában egy közgazdász számára is hasznos lehet Heller műve.

Gyakorlatilag nyomdakész állapotban van Popper A historicizmus nyomorúsága című műve, egy válogatás *Gramsci* magyarul eddig nem megjelent írásaiból, s egy tanulmánykötet TEK-es, s a TEK környezetéhez tartozó szerzők írásaiból. Ez utóbbi kiadványunkban többek között az alábbi tanulmányok fognak megjelenni: *Tütő László:* Egy alternatív gazdálkodás csírái a hazai reformelképzelésekben (a Valóság 86/5-ös számában megjelent tanulmány folytatása); *Gervai Pál:* Tézisek a párt és a gazdaság viszonyának néhány elméleti kérdéséről; *Földes György:* Gazdaságpolitikai dilemmákkal kapcsolatos két kérdés; *Rozsnyai Ervin* készülő Hegel-kötetének egy fejezete stb.

Kisebb-nagyobb mértékben elkészült a következő művek fordítása is: *P. Anderson:* Marxizmus a mai Angliában; *N. Poulantras:* Osztályok a mai kapitalizmusban; *Karl Korsch:* Marxizmus és filozófia. Ezenkívül még több könyv megjelentetésének tettük meg az előkészületeit. A jövő évben is tervezünk tanulmánykötetet. Nem zárkózunk el olyan szerző írásainak, fordításainak a közlésétől sem, aki nem tartozik a TEK köréhez.

Akit érdekelnek eddig megjelent s megjelenés alatt álló kiadványaink, az beszerezheti azokat a szerkesztőnél, Banyár Józsefnél (pg. tanszék vagy Ráday 602. szoba).

Banyár József

Eszmélő

Világgazdasági összefüggésbe helyezve fejti ki vitára sarkalló véleményét **EGY REFORMKONCEPCIÓ VILÁGGAZDASÁGI HÁTTERE** címmel **KOPÁTSY SÁNDOR** a **VALÓSÁG** 86/12. számában. (...) Az értelmiség széles körében folyik a vita: mit kellene tennünk, hogy ne folytatódjon nemzetközi versenyképességünk romlása, hogy jobban meg lehessen fizetni a munkást, megőrizni a nyugdíjak reálértékét, segíteni a nagycsaládosokat? (...) Ez a lemaradás érzése szülte veszélyfelismerés nem új jelenség a magyar történelem során. Ezt érezték a jozefinisták, a reformnemzedék képviselői, ez fűtötte a Galilei-kör tagjait, a munkásmozgalom vezetőit. Azt is mondhatjuk, hogy ez alatt a kétszáz év alatt ez volt jellemző egész Közép-Kelet-Európa értelmiségi köreiben. Ugyan nagyon különböző ideológiai, társadalmi és civilizációs alapon akarták ezt a lemaradást felszámolni Poroszországban a Nagy Frigyes köré tömörült értelmiségiek, de ez fűtötte a fasizmus indulatait és gyarapította táborát, ez volt Nagy Péter célja Oroszországgal, Lenine a Szovjetunióval. Tudom, hogy az utóbbi években annyira csak az ideológiai, erkölcsi és társadalmi tartalom került előtérbe, hogy veszélyes a közös nevezőre hozás a

különböző utolérési kísérletek

között. Az egyiket feketének, a másikat fehérnek, harmadikat vörösnek tudjuk, s megfeledkezünk arról, hogy egy vonatkozásban közösek voltak: a lemaradást akarták felszámolni. (...) Azt reformelképzeléseink szempontjából látnunk kell, hogy nem valamiféle sajátos magyar probléma megoldásáról van szó, hanem ennél sokkal szélesebb horizontú jelenség felismeréséről és annak megfelelő módszerekről. Problémáink mögött vannak ugyan speciális magyar vonások is, de azok gyökere ennél sokkal szélesebb közös alapon van. Még azok is tévednek, akik azt hiszik, hogy a

lemaradásunk lényeges okai

azzal magyarázhatók, hogy egyáltalán a szocialista útra léptünk, vagy hogy a szocializmust rossz módszerekkel igyekeztünk megvalósítani. A nem kellő mélységre való hatolással magyarázható az is, hogy a reformerek túlságosan bíznak az általuk javasolt módszerek gyógyító erejében, elképzelhetőnek tartják, hogy problémáinktól viszonylag nem nagy áldozatok árán és szomszédainktól függetlenül is megszabadulhatunk. Meggyőződésem szerint csak akkor alkothatunk tárgyilagos képet nehézségeinkről, ha tudomásul vesszük, hogy egyrészt fordulat következik be az egész világgazdaságban, másrészt különösen válságban van a világ félperiferiájának jó 90%-a, harmadrészt válságban van Európa keleti, szocialista fele, és csak negyedsorban vannak a mi válságjelenségeinknek speciális magyar okai."

A történelemtudomány legingoványosabb, ám legizgalmasabb területére, történeti tegnapunk bemutatásának szenteli szinte teljes 86/5-6. számát a **HISTÓRIA.** Az „Újrakezdés" című rovatban talán páratlan összefoglalót közöl Nyikita Szergejevics **HRUSCSOV életútjáról és munkásságáról MENYHÁRT LAJOS** tollából. Hruscsov gyakorlatilag 1953 márciutásól irányította a legfelső szovjet párttestületeket, ténylegesen azonban csak szeptemberben választották meg a KB első titkárává. (...) A XX. kongresszus szellemének érvényesítése nem volt zökkenőmentes. 1957 májusában a KB Elnökség tekintélyes tagjai **(Molotov, Malenkov, Kaganovics** és mások) — miközben Hruscsov Leningrádban tett látogatást — el akarták őt távolítani a párt éléről. (...) A koncepcionális átgondoltság hiányosságai, a végrehajtás következetlensége mellett ilyen és hasonló politikai ellenlépések is fékezték a sztálini örökség negatívumainak radikális felszámolását, az

új irányvonal érvényesítését.

A lényegében változatlanul maradt intézményrendszer kereteiben *megtorpantak a demokratizálási, decentralizálási törekvések.* A források beszűkülése ellenére *extenzív módon próbálták mobilizálni az eszközöket a gazdaság fejlesztésére, s csak bátortalanul törekedtek a gazdaságirányítás reformjára.* Mindezek magukban hordozták a voluntarizmus veszélyét, a kollektív vezetés elvének csorbítását. (...) Ny. Sz. Hruscsov *konstruktív volt a sztálini korszak hibáinak korrigálásában, de a XX. kongresszus határozatainak szellemét nem tudta maradéktalanul kiteljesíteni.* A mezőgazdaság fejlődésének megtorpanása, a szűzföldek kimerülése, a gazdaságpolitika következetlensége a politikai közhangulatra is kedvezőtlen hatást gyakorolt. A külpolitikai feszültségekkel együtt megingatták a vezetésbe vetett bizalmat. (...) *1964. október 14-én* megszülettek a döntések. (Az SZKP KB plénuma saját kérésére, előrehaladott korára és egészségi állapotának rosszabbodására való tekintettel *felmentette Hruscsovot* KB első titkári, KB elnökségi tagi és miniszterelnöki tisztsége alól — M. M.) Mint mindig, ezúttal is *kérdéseket vetettek fel. A vezetés személyi összetételének változása milyen mértékben vonja maga után a politikai irányvonal módosulását?* Érvényesül-e továbbra is a XX. kongresszus szellemisége, a lenini örökség reneszánsza? Az optimisták úgy ítélték meg, hogy ha a Hruscsov nevével összefonódott politika a sztálini hibák (tézis) antitézise volt, akkor 1964. október 14-e a szintézis kezdete lehet..."

A sajtó és propaganda hatalmáról és felelősségéről hangosan gondolkodó *Megyesi Gusztáv,* az *ÉS* 1987. január 9-i hasábjain egy népszerű tévéadás ürügyén *felrója:* lehetetlen „Hogy (...) a tévénagyhatalom, amely tréningruhára vetkezve mutatja a kormány egyik tagját, egyetlen szót se szóljon arról, hogy mi a különbség például a nemrég dióhéjnyi hírben távozott pénzügyminiszter és a szintén dióhéjnyi hírben érkezett utódja között, egyéniségben, munkastílusban, elképzelésekben. S hogy egyáltalán: miért volt szükség személyi változásokra a kormányban, és mi várható ezután. Csak a dióhéjnyi hír, hogy ez ment, amaz meg jött; utána semmi, legfeljebb évek múlva, hogy az illető, aki jött, szintén szokott otthon mosogatni, tornázni, ha addig ugyan dióhéjban el nem megy ő is. És talán épp ez az információval való folyamatos játék, a folyamatos diózás teszi a televíziót nagyhatalommá."

Összeállította: **M. M.**

Az aula nemigen lesz alkalmas...

Rekonstrukció, a terveknek megfelelően

— A gólyabálon sok kifogás merült fel az épület egyes funkcióival szemben. Terveznek ezeken valami változtatást?

— Tanulságos főpróba volt a gólyabál, s már meg kell mondanom, hogy nem tekinthetjük az épület funkciójának a bálok megrendezésére való alkalmasságot, teszünk olyan lépéseket, amelyek a felmerült jogos kifogásokat orvosolják. Ilyen például a ruhatár befogadóképességének bővítése, noha meg kell mondani, hogy a déli szárny elkészültével újabb hasonló méretű ruhatárral egészül ki az épület. Az akusztikát feltétlenül újra kell vizsgálni, s ezért felkérjük az építészeket, hogy újabb szakértők segítségével igyekezzenek javítani a jelenlegi helyzeten. Aligha hiszem azonban, hogy ilyen nagy erősítésre az aula valaha is alkalmas lesz.

— Hogyan halad a beruházás?

— Jelenleg a terveknek megfelelő ütemben, noha egyelőre csak 1987 végéig biztosított a lengyel építőmunkások részvétele az építkezésen, ezért bizonyos munkákat át kellett ütemezni. Mindenesetre ígéretet kaptunk, hogy 1988-ig, azaz a rekonstrukció teljes befejezéséig is rendelkezésünkre fog állni a lengyel munkások igénybevételéhez szükséges pénzösszeg.

— Milyen kérdések foglalkoztatják még a rekonstrukció vezérkarát?

— Mindenekelőtt nagyon örültünk, hogy a fűtési rendszer kiállta a 20 fokos hideg próbáját — jól működött. Sok helyen reklamálták az ajtók, ablakok mázolásának, a parketták lakkozásának hibáit. Mi már ismertettük garanciális kéréseinket a kivitelezőkkel, jelenleg a hiányosságok felmérése folyik, és február közepén megkezdődik a hibák kijavítása úgy, hogy az oktatómunkát semmi esetre se zavarják. Ahol ez elkerülhetetlen, ott a garanciális munkák elvégzésére csak nyáron kerül majd sor.

M. M.

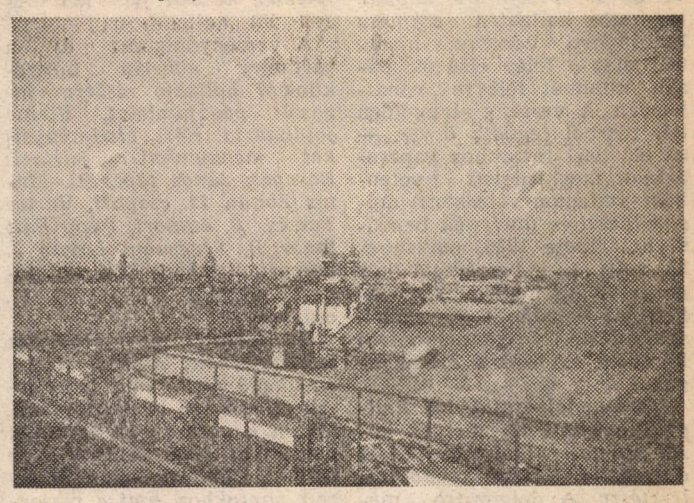

Az egyetem tetején. Fotó: Budai János

BEHARANGOZÓ

KFT az aulában

„Hallgatólagos bojkott szenvedő alanyai..."

— Abból az alkalomból, hogy február 13-án a Ti fellépésetekkel indul el a Közgáz DiákCentrum rendezvénysorozata, szeretnénk, ha először néhány szóban az együttes eddigi életútját ismertetnétek lapunk olvasóival.

Laár András:

— Az együttes megalapítása előtt én már hét évig együtt dolgoztam Bornai Tibivel, akusztikus zenével foglalkoztunk. 1981-ben csatlakozott hozzánk Márton András — akivel egy iskolába jártam — és Lengyelfi Miklós. Első albumunk 1982-ben jelent meg, ezt azóta újabbak követték, és ha a határidőket mindenhol tartani tudják, akkor áprilisban megjelenik ötödik lemezünk is.

— Mi az, amit már most is megtudhatunk róla?

Bornai T.:

— A címe Ég és Föld lesz, az asztrológia által megjelenített tíz bolygó emberi tulajdonságait villantjuk fel.

— Az első időszak „maszkos" korszaka óta zenétek stílusa — sokak szerint — erős változásokon ment keresztül, ennek okát miben látjátok?

B. T.:

— Amióta létezünk, egyre nehezebb külső körülmények között dolgozunk. A másik, amit tapasztalunk, az emberek egyre inkább a gyorsan fogyasztható zene felé fordulnak — szabad idejük csökkenésével párhuzamosan —, ez minket is rákényszerít arra, hogy mondanivalónkat olyan formában tálaljuk, amely minél több emberhez eljut.

— Mindenkihez, vagy van bizonyos réteg, amelyet megcéloztatok?

M. A.:

— Mi elsősorban azoknak játszunk, akik már elérték az általános iskola 6-7. osztályát, de még nem fejezték be bármilyen iskolai tanulmányaikat. Nekünk nem fontos a hivatalos megbecsülés, a közönség annál inkább.

— Miért van az, hogy miközben a budapesti koncertjeiteken mindig telt házak előtt szerepeltek, addig a lemez- és slágerlistákon nem jeleskedtek?

— Ennek több oka van. Egyrészt a közönségünk inkább a koncertjeinket látogatja, és általában nem vásárol lemezeket, nem szeret leveleket írni, talán azért — s ez a másik ok —, mert nem hisznek a slágerlisták hitelességében. Előfordult már azok történetében, hogy olyan szám volt több hétig a listán, ami nem is létezett.

— Tervezitek-e esetleg egy koncertalbum megjelentetését?

M. A.:

— Nekem már eszembe jutott.

B. T.:

— Én jobban szeretem a stúdiómunkát, még nem gondoltam rá. A lemezgyárral kötött szerződésünk még négy lemezre szól, de ahhoz, hogy mindegyiket megcsinálhassuk, legalább 40-50 ezret kell eladni belőlük külön-külön, és ez a szám még eddig csak növekedett. (Egy lemez után a 110 forintos árbevételből az együttes mindössze 13 forintot kap.)

— Nem gondoltatok arra, hogy magasabb színvonalú reklámtevékenységet kellene folytatnotok? Én úgy látom, nem szerepeltek eleget a rádióban, a televízióban, az újságok hasábjain.

— Mi is így érezzük, ezért egy munkatársunk kifejezetten ezzel foglalkozik majd a jövőben. Magyarországon gyakran nem a tisztán üzleti vagy kulturális érdekek vezetik a felelős beosztású embereket, hanem az egyéni, személyes anyagi érdek. A popipar ilyen személyeivel találkozva sokkal nehezebb tisztességes eszközökkel megismertetni új számainkat az emberekkel, sajnos gyakran előfordul, hogy GÁTlástalan személyi kultiváció alakul ki. Ezt tapasztaljuk például a Televízió illetékes osztályán is, ennek következtében több mint fél éve hallgatólagos bojkott szenvedő alanyai vagyunk. De bízunk abban, hogy ez a helyzet igazságosan megoldódik.

— Milyen későbbi terveitek vannak?

B. T.:

— Részt veszünk Koncz Zsuzsa és talán Kern András következő nagylemezének elkészítésében.

— Mi az, amire nem kérdeztem rá, de el szeretnétek mondani?

— Mindenekelőtt megtiszteltetésnek vesszük, hogy a nyitó bulira minket hívtatok meg, ezért nagyon és örömmel készülünk az első Közgáz DiákCentrum estre, amely nekünk is az első, közgáz egyetemi épületben tartott koncertünk lesz.

— Köszönöm a beszélgetést, az együttes további pályafutásához pedig sok sikert kívánok.

Mikósdi Balázs

A KFT

Szeretet-áradat

Robert sikeres és gazdag. Neves író, aki nőkről írt könyveivel lett híres. Szereti is a nőket — ha az nem jár felelősséggel. Hiszen második feleségétől is elvált rögtön azután, hogy megszületett a gyerekük. Ez már felesleges lekötöttséget jelentett volna neki, inkább kinyitotta mindenható csekkönyvét. A film kezdetén is éppen — legalábbis saját bevallása szerint — legújabb könyvéhez gyűjt anyagot egy mulatóban, természetesen fiatal lányoktól. Hajlandó banalitásokat és féligazságokat, jól hangzó közhelyeket mondani azért, hogy kihúzza partnereiből a sokszor csak egyszavas válaszokat, amik valójában nem is érdeklik. Robertet mindenki szereti — miért is ne, ha olyan gálánsan tölti ki a csekkeket, és fizeti az italokat. És ez így teljesen meg is felel neki, legalábbis úgy tűnik.

Sarah-val éppen egy kínos válás kellős közepén találkozunk, ahol a szeretetről beszél, amely szinte túlcsordul benne. Mindenkit szeret, még a férjét is — de el akar válni tőle. Szeretetét lánya nyakába zúdítja, aki elmenekül tőle. Emellett előszeretettel látogat kórházakban betegeket, hiszen oly nagyon szeret szeretni.

Kettejük története sokáig párhuzamosan fut, várnunk kell az összekötő kapocsra. Ami közös bennük — és a film összes szereplőjében —, hogy néha dadogva, félmondatokban, szavakat elharapva beszélnek, de nem beszélgetnek. Ugyanúgy használják a szavakat, ahogyan töltenek egy pohár konyakot, vagy ahogyan rágyújtanak egy cigarettára. Lényegében közömbös, mit mondanak, lehet, hogy nem is érti, akinek mondják, de ez nem is fontos számukra. Minden dialógus egy kicsit lóg a levegőben.

Robert cinikusan menekül minden felelősség elől, azonban egy nap elvált felesége elhozza Albie-t, a férfi nyolcéves fiát, akit csecsemőként látott utoljára. Robert hirtelen lehetőséget kap arra, hogy valakit szerethessen, vagy legalábbis közel érezhesse magához. Ez nőközpontú világában egy fiú, ráadásul a saját fia. Bár nehezen barátkozik a gondolattal, hogy valakiért felelősnek kell lennie, és nem tudja a kérdést egy kitöltött csekkel elintézni, ezért rögtön taxiba tuszkolja alkalmi háremének tagjait. Megpróbál szót érteni fiával, mint „férfi a férfival". Nem sikerül, nem sikerülhet, hiszen ők is csak beszélnek, nem pedig beszélgetnek. A félresikerült kapcsolatteremtési kísérlet pedig egy kiadós veréssel zárul Robert számára.

Sarah végső menedékként testvéréhez, Roberthez menekül. Rövid ideig úgy tűnik, hogy a gyermekkori emlékek talaján mégis kinő valamilyen igazi szeretetvirág, de Robert elrohan újra, meghódítani a mulatt énekesnőt, akitől először kosarat kapott (másodszor is azt fog kapni). Sarah pedig egy alkalmi bowling-partnerénél keresi a szeretet.

A filmben mindenki szeretné, ha szeretnék. Szavakban mindenki szeret is mindenkit, Albie az addig sohasem látott apját, Robert a testvérét, vagy Sarah a férjét. „Szeretlek", „szeretem", „szereti", „szeress" — rengetegszer elhangzik a filmben, és ez a baj — mondja Cassavetes. Ha már hétköznapivá válik a szeretet, ha „áradat" lesz belőle, ha mindent és mindenkit állandóan „szeretünk", akkor az egész már hamis. Hiszen, ha sokat mondjuk, „szeretlek", akkor a szó, és a mögötte levő érzés teljesen leértékelődik, és nem jelent, nem is jelenthet semmit, csak az üresség elleplezésére szolgál. A film szereplőinek kimondani szinte rutinná válik, ugyanúgy, ahogyan az életben is sokszor azzá válhat, mert hát a szavak néha egyszerűen kimondhatók... Így természetes, hogy már az sem hiszi el, aki mondja, és az sem, akinek mondják. Hiszen Sarah szereti a férjét, a lányát, a betegeket, testvérét, Kent, az alkalmi ismerősét, vagy az éppen csak megismert háziállatokat — de hol itt a különbség? A szeretet így súlytalanná és megfoghatatlanná válik.

Utolsó kísérletként Sarah megpróbálja testvérét kizökkenteni cinizmusából, hirtelen összevásárol egy egész állatseregletet, úgy érezvén, hogy Robertnek szüksége van valakire, vagy legalábbis valamire, amiről gondoskodhat. A férfi meglátva a pónikat, a kecskét, a kacsát, a macskát — nem túl boldog. Sarah érzi kudarcát, szeretetének hiábavalóságát, és ebbe belebetegszik. Robert hiába ápolja, hiába válik ezzel nevetségessé — hatástalan. Mire megérezne valamit a szeretetből, Sarah elmegy. Bár Ken jön érte, de nyitott a kérdés, visszatér-e a férjéhez. Robert pedig egyedül maradva mit tehet mást, tölt magának. A szeretet-áradatból neki végül csak a tönkreázott „miniállatkert" marad — ráadásul még az eső is vigasztalanul zuhog.

Nagy Gábor

Társadalomtudományi tábor

A KISZ-bizottság társadalomtudományi klubja tábort szervez az egyetem bármely érdeklődő hallgatója számára a február 20—22. közötti hétvégén Gyöngyösön. A táborban a klub profiljának megfelelő politológiai és magyarságtudományi előadások, viták, szituációjátékok kerülnek sorra. A részletes program még nem végleges, a faliújságokról tudható majd meg. Jelentkezni a KISZ-bizottságon lehet.

A Termelés technikai alapjai című tantárgy tanulmányi verseny eredményhirdetése

Tanszékünk a korábbi évek hagyományait továbbfejlesztve az I. évfolyamos nappali tagozatos hallgatók számára tanulmányi versenyt hirdetett meg a félév első előadásán, mindkét félévre vonatkozóan. A verseny alapvetően két részből tevődik össze: — az előadási témákhoz kapcsolódóan meghirdetett (esetenként szabadon választott) dolgozatkészítés (melynek beadási határideje 1986. november 25. volt) — a beszámoló dolgozat írása (zárthelyi) főként az előadások anyagából, szintetizáló, gondolkodtató kérdések alkották a ZH anyagát.

Versenydolgozatot 186 hallgató nyújtott be, melyek közül *számos alkalmas TDK-i dolgozattá történő továbbfejlesztésre.* A dolgozatra maximum pontot (10) csak azok kaphattak, akik széles körű irodalmi bázison alapuló (külföldi is), kritikus, összefoglaló, elemző értékelést adtak az általuk választott témában.

A zárthelyin elért eredményekkel már *közel sem lehetünk elégedettek*, hiszen *sok hallgató erre nem megfelelően készült fel.* (Zárthelyit 261 hallgató írt.)

A versenydolgozat és a zárthelyi alapján tanszékünk *7 hallgató részére javasolt pénzjutalmat, illetve jutalmazta elért eredményeiket megajánlott jelessel: Bosnyák János tanár B, Matos Zoltán 12. csoport, Vértes Tamás 3. csoport, Papp Edit tanár B, Szucsányi László 3. csoport, Benedek Edit 11. csoport, Hokky Marianna 17. csoport.*

Gratulálunk az évfolyam legjobbjainak! Akik ilyen kiemelkedő eredményt nem értek el, azok se búslakodjanak, hiszen a versenyben szerzett pontjaikat hozzáadjuk az írásbeli kollokviumon szerzett pontokhoz, ami a vizsgajegyet átlagosan egy jeggyel is javíthatja. Hasonló rendszerben *a II. félévben is meghirdetjük a tanulmányi versenyt*, az újonnan kiírt témákra, jelentkezést februárban fogadunk el.

Ipari technológiai és áruismereti tanszék

WHAT'S ON A MAN'S MIND

Sigmund Freud, avagy Min jár a férfi esze.

Tanulmányi verseny a statisztikai tanszéken

A statisztikai tanszéken lezajlott a tanulmányi verseny. 14 dolgozat érkezett be a versenyre. 1986. december 19-én volt az ünnepélyes eredményhirdetés a Központi Statisztikai Hivatalban.

A dolgozatokat külön, egymástól függetlenül értékelte és díjazta a két intézmény.

A statisztikai tanszék helyezettjei:

első díjat nyert: Czimer Andrea V. tanári B szakos;

második díjat nyert: Petz Raymund III. tervgazd.-i szakos, Becsei Annamária V. tanári B szakos;

harmadik díjat nyert: Huber Eszter III. külgazd. szakos, Katona Erika V. tanári B szakos, Dsupin Erika IV. tanári B szakos hallgatók.

Könyvjutalomban részesültek: Gulyás Éva IV. tanári B szakos, Endrődi Márta III. áruforg. szakos és Végvári Elza II. tanári A szakos hallgatók.

A Központi Statisztikai Hivatal az alábbi hallgatókat jutalmazta:

első helyezett: Czimer Andrea V. tanári B szakos;

második helyezettek: Molnár Györgyi IV. tanári B szakos és Huber Eszter III. külgazd. szakos hallgatók;

harmadik helyezettek: Holló Enikő IV. tanári B szakos, Dsupin Erika IV. tanári B szakos, Katona Erika V. tanári B szakos, Petz Raymund III. tervgazd. szakos hallgatók.

Könyvjutalmat kaptak: Szalánczi Erika III. tanári B szakos és Becsei Annamária V. tanári B szakos hallgatók.

A Központi Statisztikai Hivatal ezenkívül valamennyi, a versenyben részt vett hallgatónak konzultációs lehetőséget ajánlott fel, amennyiben további kutatást kíván folytatni témájában. Ezt a munkájukat kívánják elősegíteni azzal is, hogy kiadványaikból megajándékozták a versenyben részt vevőket.

A helyezetteknek szívből gratulálunk!

Statisztikai tanszék

Fokozódó érdeklődés

TDK a közlekedés-gazdaságtan tanszéken

December 5-én zsúfolt teremben tartotta meg a közlekedés-gazdaságtan tanszék az ez évi TDK-versenyét. *A tizenkét dolgozatból öt került a döntőbe*, ami — a dolgozat megírása mellett — a szóbeli előadást jelentette.

A dolgozatok *témái — a marketingtől a tömegközlekedési tarifa emeléséig — a közlekedés egész területét átfogták*, ami a hallgatók érdeklődési körének tágulását bizonyítja a múlt évi TDK-versenyhez viszonyítva.

A zsűri a dolgozatok ismertetése után a következőképpen döntött:

I. hely:

— Diószeghy Zsolt: Az 1985. évi tömegközlekedési tarifaemelés szükségessége és hatása.

II. díjas

Ducsai Piroska: Munkaerőgazdálkodás, munkaerőhelyzet a Miskolci Közlekedési Vállalatnál és Spellenberg Gábor: Marketing alkalmazása a közlekedésben.

A III. díjat

is megosztva kapták a hallgatók: Kovács Erika: A BKV autóbuszvezetői létszámhelyzete, valamint Szabó Erika: A vasúti konténerszállítás jövőjét befolyásoló tényezők.

Érdemes tédékázni, mert a szakmai-tudományos *ismeretek növekedése mellett a helyezettek még szép pénzjutalomban is részesültek.*

Dr. Hosszú Zoltán közlekedés-gazdaságtan tanszék

Megjelent az Egyetemi Szemle

Egyetemünk tudományos folyóiratának, az Egyetemi Szemlének a legutóbbi 1986/4. számában társadalom- és közgazdaságtudományi kérdések kerültek terítékre.

Ideológiai töltésű *dr. Szűcs Olga* A szocialista társadalom fejlődésének sajátosságai és fő tendenciái és *Bárányné Szabadkai Éva* Lenin a szocialista forradalom kulturális és gazdasági feladatainak összefüggéséről című cikke. De társadalomtudományi témájú a „Rudas László" pályázat egyik díjazottjának, *Rostoványiné dr. Süle Andreának* A nemzetiségek és a nemzetiségi kérdés a nemzetközi kapcsolatokban című cikke is.

Átfogó közgazdasági problémával foglalkoznak *dr. Nováky Erzsébet* és *Rabár Ferenc* Egy komplex környezeti modell kidolgozásának tapasztalatai című cikkükben. Olvashatunk még a költség- és árviszonyok problémáról a közlekedésben, a beruházási rendszer jogi kérdéseiről és a statisztikai adatok minőségéről is.

A tdk-pályázatok közül *Ambrus-Lakatos Loránd* A szívásos modell és a külkereskedelem című munkája került folyóiratba.

A könyvismertetések között találhatjuk *Végvári András* rövid beharangozóját *Pető Iván—Szakács Sándor:* A hazai gazdaság négy évtizedének története 1945—1985. című könyvének I. kötetéről.

Táborok

Lapunk megjelenésekor még tart a Rajk László Szakkollégium téli tábora Szegeden. A táborban gazdaságtörténeti, hiánygazdaságtani, mikrogazdaságtani, politológiai, számítástechnikai és szociológiai kurzusokat tartanak ez alkalommal. „A történelem és a hatalom igézetében" címmel Hegedüs András tart előadást, Milos Forman Tűz van, babám! című filmjét vetítik, és vitát rendeznek Fordulat és reform címmel.

★

Az elsősök táborát január 30. és február 1. között Velencén rendezik. Részt vesznek, bemutatkoznak a különböző tevékenységcsoportok az AIESEC-től az SG-ig, lesz panasznap, társasjáték. Hálózsákot és korcsolyát vigyetek!

★

A Kőrösi alapszervezet február 13. és 15. között Bükkszentkereszten táborozik.

Milyen a boksz?

Nemrégiben részt vehettem egy továbbképzésen. Az előadó egyebek mellett — illetve után — annak a véleményének adott hangot, hogy szerinte először is azt a közgazdászt kellene orrba vágni, aki azt állítja, hogy bizonyos délkelet-ázsiai ország többet exportál, mint a KGST. S írja mindezt ráadásul szakfolyóiratban, állampénzen — mondta az előadó, majd folytatta így és ekként tovább.

A közgazdász önvédelmi reflex nyomban analógia után kutat a személyes praxisban, megtudni, ez valami új valóban, vagy valami régi emlék? Úgy tűnik, egyik sem, inkább napi realitás.

Valami hasonló a múlt hétről: A menzán újabb direktív hirdetményt helyeztek el. Takaros táblán formatervezett szöveg: Lengyeleknek továbbmenni tilos! Azaz, azon túl lengyelmentes övezet! Fölötte lengyelül is, hogy az is értse, akit sért. Másnapra a magyar változat szemérmesen eltűnt, a botrány, lám, taktikázik.

Nonszensz? Meglehet. Bátorkodnék mégis ragaszkodni hozzá, hogy amivel orrba vágnak, az maximum ételszag lehessen. S az is csak abban a feltételezett, de persze meg nem engedett esetben, ha én ütnék először. Mondjuk egy nemkívánatos hírrel, arról, hogy a maláji tigrisnek pedig folytatása következik... **m**

Összegyetemi pártnap

Balassa Ákos, az Országos Tervhivatal főcsoportvezetője előadást tart egyetemünkön „Gazdaságunk helyzete, gazdaságpolitikai feladataink" címmel január 29-én, délután két órakor a III. emelet 3005. teremben.

NYERTESEK

A filozófiai tanulmányi verseny eredményhirdetése

Az 1986/87-es tanév I. félévében, a filozófia tanszéken tartott tanulmányi versenyen a következők indultak: Botka Zoltán, Buzás Éva, Gaga Andrea, Gönci András, Hornok Edina, Kozák-Varga, Király Adrienn, Kiss Gábor, Kozma Krudi Krisztina, Krajnyák Kornélia, Kresák Valéria, Mádi László, Maresch Miklós, Minda Zsuzsa, Németh Éva, Paál Beatrix, Sárdi Károly, Soltész Levente, Sólyom Péter, Söveges László, Stalmayer Róbert, Vach Mónika. Az alábbi hallgatók értek el helyezést:

I. helyezettek:

Soltész Levente (III. Nemzetközi): Platón államtanáról. Botka Zoltán (IV. Külgazdaság): Adalékok a szükséglet kategóriájának fejlődéséhez.

II. helyezettek:

Krajnyák Kornélia (II. Tervgazdaság): A kierkegaardi irónia mint magatartásforma. Söveges László (II. Pénzügy): Az elidegenedés szerepe Marx Tőke c. művében. Kiss Gábor (III. Nemzetközi): A két világháború közötti Magyarország eszmerendszere.

III. helyezettek:

Mádi László (IV. Tervgazdaság): A társadalmi manipulációról, Gönci András (III. Külgazdaság/2): Az életfilozófia keletkezésének társadalmi alapjai.

A filozófiai tanszék minden beérkezett tanulmányi versenydolgozat gépelési költségeit téríti.

Filozófiai tanszék

Képzéskorszerűsítési hírek

A képzéskorszerűsítési csúcsbizottság január 23-ai ülésén négy napirendi pont szerepelt. Először — több meghívott szakértő és érintett részvételével a pg-tanszék által előterjesztett politikai gazdaságtan tantárgyi tematikát vitatták meg. A csúcsbizottság a vita végén egy olyan kompromisszumos tematika mellett foglalt állást, amely a tárgyat öt blokkra tagolva fejti ki: mikroökonómia, makroökonómia, a tőkés gazdaság elmélete, a szocialista gazdaság elmélete, nemzetközi gazdasági kapcsolatok. E keretek között, a részletek további vitája mellett ez a tematika szolgál alapul a tantárgyi programok kidolgozásához. Másodszor a szakirányok tartalmi kidolgozásának elvi keretei kerültek megvitatásra. A tanszékeknek rövidesen szétküldendő irányelvek és konkrét tartalmi-módszertani szempontok kidolgozására felelősöket jelöltek ki. Harmadik napirendi pontként a tanári és az általános társadalomtudományi szakokról (modulokról), valamint a főiskolai ágról és a soros képzésről szóló előterjesztéseket tárgyalták meg. Végül a reformkoncepció minisztériumnak előterjesztendő tantervi irányelvei első szövegtervezetét vitatták meg és véleményezték. A tervezetet rövidesen kari szinten véleményezésre bocsátják.

A Magyar Nemzet felhívása

A Magyar Nemzet szerkesztőbizottsága elhatározta, hogy stúdióbeszélgetéseket szervez egyetemisták és főiskolások számára, akik érdeklődnek az újságírás, a lapcsinálás iránt, és életpályájukon maguk is szívesen írnak majd újságcikkeket. Úgy tervezik, hogy 1987 első felében, hetenként vagy kéthetenként, két-, két és fél órás előadásokon és gyakorlatokon ismertetnék meg az érdeklődő fiatalokat a Magyar Nemzet szerkesztőségének munkájával, az újságírás főbb tudnivalóival.

Jelentkezni levélben lehet Zay Lászlónak, a szerkesztőbizottság tagjának nevére címezve a 1392 Budapest, Pf. 276-os címen. A levél tartalmazza a jelentkező nevét, címét (ahova értesítést küldhetnek a stúdió indulásáról), azt, hogy az újságírás mely területével foglalkozna szívesen.

KEN: március 16–22.

Újra egyetemközi vetélkedő

Az idei KEN megrendezésével kapcsolatban az egyetem vezetése a KISZ-bizottság kérésére a következő állásfoglalást juttatta el a tanszékeknek:

Az egyetem vezetése támogatja a hagyományokat őrző programok kialakítását. A KEN ideje alatt *valamennyi tantervi foglalkozást meg kell tartani*, a rendezvényekre való hivatkozás a hiányzás igazolásaként nem fogadható el. A KEN tartama alatt is gondoskodni kell a tanulmányi fegyelem betartásáról. Kérjük azonban a tanszékeket, hogy a hét második felére (szerdától kezdődően), illetve *március 23-ára zárthelyi dolgozatok írását ne irányozzák elő.* A KEN rendezvényei az oktatást — beleértve az estilevelező tagozat foglalkozásait is — nem zavarhatják, *a fő műsorokat a hét végére (a tanítási szünet idejére) kell ütemezni.*

A KEN programjai így a hétköznapokon délután és este lesznek. Pénteken *countryfesztivál* vezeti be a hét vége programjait, a szombati *egyetemközti vetélkedőt* (az ELTE, a BME és a Közgáz részvételével), amelyet öt éve rendeztek meg utoljára, illetve a vasárnap esti diákrektor-választást.

Sporthírek

NŐI KOSÁRLABDA

1. Közgazd. Egyetem—KSI 91:85
félidő: 45:48
Legjobb dobó: Orbán 21, Gálné 18, Halmy 16.
2. ZTE—KÖZGÁZ 90:95
félidő: 42:47
Legjobb dobó: Csányi 21, Gálné 17, Makai 16, Halmy 15.
3. Közgáz—DVTK 70:69
félidő: 40:32
Legjobb dobó: Orbán 17, Halmy 10, Bácskay 10.
4. Közgáz—Sopron VSE 86:83
félidő: 56:37
Legjobb dobó: Halmy 25, Szarka 17, Csányi 12.
5. Szarvas—Közgáz 88:67
félidő: 29:49
Legjobb dobó: Bácskai 16, Szarka 14, Csányi 13.

Női kosárlabda-csapatunk az Országos Főiskolás Bajnokságban a Zsámbéki Tanítóképző Főiskolával került össze az első fordulóban. Eredmény:

Zsámbék—Közgáz 23:124
Legjobb dobó: Csányi 34, Pintér Andrea 28, Gebei 18, Gallai Erika 17.

Következő ellenfelünk a Főiskolás Bajnokságban II. 10-én 13.30-kor a Kinizsiben a Szegedi Tanárképző Főiskola.

NB I-es februári női kosárlabda-mérkőzések:

II. 7., szombat, 11.00, Közgáz—Csepel, Kinizsi u.

II. 15., vasárnap, 15.00, KSI—Közgáz, Hungária krt.

II. 21., szombat, 11.00, Közgáz—ZTE, Kinizsi u.

FÉRFI RÖPLABDA

Közgáz—Külker SC 3:2
Jó: Jenei Zoltán, Sromek Stanislav.

Közgáz—Bánki 3:0
Jó: Sromek Stanislav.

Férfi röplabdásaink is lejátszották az első ellenfelükkel az országos főiskolai mérkőzést.

Eredmény: SOTE—Közgáz 0:3.

Következő ellenfelük: Kandó Műszaki Főiskola.

NŐI RÖPLABDA

Az Országos Főiskolás Bajnokságon első ellenfelünk a Nyíregyházi Tanárképző Főiskola volt. A bp.-i mérkőzésen kikapott csapatunk 3:2-re.

A visszavágó Nyíregyházán február 8-án lesz.

ÚSZÓ SPARTAKIÁD

Egyetemistáink az összetettben II. helyen végeztek. Nagyon szép eredmény.

Egyénileg kiemelkedő eredmény:
Bencs Miklós 50 mell, I. hely
Biborka Judit 50 mell, I. hely

A sítáborokról a következő számunkban számolunk be.

Üdülési felhívás

Az Expressz Ifjúsági és Diák Utazási Iroda 1987-ben is biztosít államilag kedvezményezett árú üdülést. Az 1200 forint értékű üdülésért 600 Ft-ot kell csak fizetni. A vasárnaptól szombatig tartó üdülési lehetőséget a nappalitagozatos hallgatók Verőcemaroson, Kiliántelepen és Balatonföldváron vehetik igénybe az alábbi turnusokban.

I. VII. 5—11.
I. VII. 12—18.
III. VII. 19—25.
IV. VII. 26—VIII. 1.
V. VIII. 2—8.
VI. VIII. 9—15.
VII. VIII. 16—22.

Elhelyezés kétágyas faházakban, étkezésnél teljes ellátás biztosított.

Mivel a helyek korlátozottak, ezért az érkezési sorrendben lehet helyet foglalni. Ezért, aki üdülni kíván, jelentkezzen valamelyik Expressz irodán (pl. V., Semmelweis u. 4.), ahol a pénzt is befizetheti és az üdülési kártyát átveheti.

KISZ-bizottság Nemzetközi Szakbizottsága

KÖZGHALDASZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
Felelős szerkesztő: FARKASINSZKYNÉ HALAY EDIT
Szerkesztőség: 1093 Budapest IX. Dimitrov tér 8.
Telefon: 174-548
Kiadó: Hírlapkiadó Vállalat Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3.
Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató
87—3581. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató